

Dosarul nr.1a-1106/17

02-1a-17970-09082017

Instanța de fond: Judecătoria XXX , mun. Chișinău

Judecător: Igor Mânăscurtă

DECIZIE

în numele Legii

22 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău

Avînd în componența sa :

Președintele ședinței de judecată, judecătorul	Liubovi Brînza
judecătorii	Alexandru Spoială și Ion Bulhac
Grefier	Dorina Plucci
Cu participarea:	
Procurorului	V. B.
Avocatului	I. M.
Inculpatului	S. C.

A judecat, în ședință de judecată publică, cererea de apel înaintată de către procurorul în Procuratura Anticorupție, C. S. , declarată la data de 19 iulie 2016, împotriva sentinței Judecătoriai XXX , mun. Chișinău, din data de 08 iulie 2016, în cauza penală privind învinuirea lui,-

C. S. F. , născut la data de XXX XXX XXX , IDNP XXXX ,originar din s. XXXX, mun. Chișinău, domiciliat în mun. Chișinău, str. XXXX XXXX, XXX, de naționalitate moldovean, cetățean al Republicii Moldova, studii XXXX, XXXX, angajat în calitate de XXXX, XXXXX XXXX, nu dispune de careva titluri speciale, grade de calificare și distincții de stat, anterior nu a fost condamnat,-

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (2), lit. d) Cod Penal al Republicii Moldova,

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

Judecarea cauzei penale în primă instanță: 19 februarie 2015 – 08 iulie 2016;

Judecarea apelului la Curtea de apel Chișinău: 02 august 2016 – 23 februarie 2017.

Judecarea recursului ordinar la Curtea Supremă de Justiție: 25 mai 2017 – 04 iulie 2017.

Judecarea apelului la Curtea de apel Chișinău: 09 august 2017 – 22 decembrie 2017.

Procedura de citare legal executată.

Asupra cererii de apel înaintate de către procurorul în Procuratura Anticorupție, C. S. , declarată la data de 19 iulie 2016, împotriva sentinței Judecătoriai XXX , mun. Chișinău, din data de 08 iulie 2016, în baza materialelor din dosar și argumentelor invocate în ședința de judecată, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău –

CONSTATĂ:

Soluția instanței de fond:

1. Prin sentința Judecătorei XXX , mun. Chișinău, din data de 08 iulie 2016, **C. S. F.** a fost achitat în baza învinuirii înaintate de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (2), lit. d) Cod Penal al Republicii Moldova, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii incriminate.

Prin aceeași sentință, instanța de fond a dispus ca corpul delict: 600 euro, inclusiv zece bancnote cu nominalul de 50 euro fiecare, cu seria/numărul S02942684503; S35960675128; X13668298274; S61556400952; S39894203167; S53318014522; S46492595503; V55541693029; P21060307774; X70770646199, toate cu anul emisiei 2002; trei bancnote cu nominalul de 20 euro fiecare, cu seria/numărul T36641561622; X38294237828; S33326190943, toate cu anul emisiei 2002; trei bancnote cu nominalul de 10 euro fiecare, cu seria, nr. X66308495078; X79986134387; X71752389545, toate cu anul emisiei 2002 și două bancnote cu nominalul de 5 euro fiecare, cu seria, nr. SF4072278411; UB7050005165, ambele cu anul emisiei 2013, anexate la materialele dosarului, să fie confiscate în contul statului.

Corpul delict: 3 CD anexate la dosar, instanța de fond a dispus a fi păstrate la materialele dosarului.

Măsura preventivă în privința inculpatului **C. S. F.** , a fost abrogată.

2. Pentru a se pronunța prin sentință, instanța de fond a stabilit că conform ordonanței de punere sub învinuire și rechizitoriului procuraturii Anticorupție, **C. S. F.** este învinuit de procuror de faptul că exercitând profesia de avocat în baza licenței nr. 1180 din 13.07.2006, reprezentând interesele lui E. C. , susținând că are influență asupra judecătorilor și procurorilor din sectorul Rîșcani, mun. Chișinău, în vederea stabilirii Penitenciarului nr. 10 în calitate de loc al executării pedepsei ultimului, a pretins de la E. V. mijloace bănești în cuantum de 1100 euro, dintre care a primit mijloace bănești în cuantum de 900 euro, prin ce a comis trafic de influență în următoarele circumstanțe:

La 21 noiembrie 2014, **C. S. F.** , aflându-se pe str. XXXX, mun. Chișinău, s-a întâlnit cu E. V., de la care în vederea camuflării acțiunilor sale criminale a pretins suma 300 euro în vederea prestării serviciilor juridice, fără a încheia careva acte confirmative în acest sens, și a pretins suplimentar suma de 600 euro, pe care urma să-i transmită judecătorului în vederea obținerii unei hotărâri prin care să fie stabilit Penitenciarul nr. 10, locul executării pedepsei lui E. C. și pentru procuror în vederea neatacării acesteia la Curtea de Apel.

La 27 noiembrie 2014, **C. S. F.** în continuarea intențiilor sale criminale îndreptate spre primirea mijloacelor bănești, aflându-se în sediul Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău i-a comunicat lui E. V. că deja s-a înțeles cu judecătorul, cît și cu procurorul și urmează să le transmită banii anterior conveniți.

Totodată, **C. S. F.** la data de 27 decembrie 2014, aflându-se în parcare din apropierea centrului comercial „XXX XXX” de pe bd. Dimitrie Cantemir, mun. Chișinău, a pretins repetat mijloace bănești în cuantum de 800 euro, afirmînd că deja s-a realizat influența promisă, din care a primit 600 euro.

Astfel, de către organul de urmărire penală acțiunile lui **C. S. F.** au fost încadrate în baza art. 326 alin. (2), lit. d) Cod penal al RM, individualizată prin „traficul de influență, exprimată prin pretinderea și primirea banilor, pentru sine, susținînd că are influență asupra unei persoane publice sau cu funcție de demnitate publică pentru a îndeplini o acțiune ce intră în exercitarea atribuțiilor acestora, urmate de obținerea rezultatului urmărit”.

Solicitarea și argumentele apelantului, procurorul în Procuratura Anticorupție, C. S. :

3. Împotriva sentinței Judecătorei XXX , mun. Chișinău, din data de 08 iulie 2016 a înaintat apel procurorul în Procuratura Anticorupție, C. S. , solicitînd casarea sentinței contestate, pronunțarea unei hotărâri noi potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care **C. S. F.** să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (2), lit. d) Cod penal al RM, și condamnat la o pedeapsă în formă de amendă în mărime de 4000 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcție de avocat pe o perioadă de 5 ani.

Totodată, procurorul a solicitat ca corpul delict – mijloace bănești în sumă de

600 Euro, bancnote cu nominalul de 50 euro fiecare, cu seria/numărul S02942684503; S35960675128; X13668298274; S61556400952; S39894203167; S53318014522; S46492595503; V55541693029; P21060307774; X70770646199; trei bancnote cu nominalul de 20 euro fiecare, cu seria/numărul T36641561622; X38294237828; S33326190943; trei bancnote cu nominalul de 10 euro fiecare, cu seria, nr. X66308495078; X79986134387; X71752389545, și două bancnote cu nominalul de 5 euro fiecare, cu seria, nr. SF4072278411; UB7050005165, să fie trecute în contul statului. Corpul delict: 2 CD – să fie păstrate la materialele dosarului.

4. În motivarea apelului declarat, Procurorul în Procuratura Anticorupție, C. S. , a invocat că inculpatul nu a recunoscut vina în cele incriminate, la faza de urmărire penală recunoscînd exact doar faptele și consecutivitatea acțiunilor, însă declarînd că cele efectuate au avut la bază un alt scop decît cel indicat în ordonanța de punere sub învinuire. În cadrul cercetării judecătorești, E. V. a confirmat faptul că **C. S. F.** a pretins de la dînsa direct mijloacele bănești confirmînd faptul că are influență și s-a realizat acea influență asupra

raportul cu C. S. P. a pretins de la omisa direct mijloacele bănești Comitetului raportul cu are influența și gra realizat acea influența asupra judecătorului și procurorului din sect. Rîșcani. La fel, martorul a confirmat că încheierea contractului urma să aibă loc după transmiterea banilor, unde urma să fie introdusă o sumă de bani mult mai mică deoarece contractul de asistență juridică nu reprezenta decât camuflarea relațiilor criminale pe segmentul primirii mijloacelor bănești.

Mai indică acuzatorul de stat că martorul, E. P., a confirmat pe deplin faptul pretinderii de a avea influență asupra unei persoane publice și la fel a confirmat faptul transmiterii mijloacelor bănești și a sumei de bani care era constant majorată de învinuit. Martorul, C. P., nu a putut explica relația acestuia cu C. S. în partea ce ține de garantarea achitării mijloacelor financiare de Eșanu, nu a fost clară apariția acestei obligațiuni și natura acesteia fapt care lasă loc de interpretări precum că acesta cunoștea că mijloacele bănești urmau a fi utilizate pentru comiterea unei infracțiuni.

Martorul, E. V., a dat depoziții precum că pretinderea de a avea influență acesta a comis-o încă de la prima întâlnire când încă nu a fost semnat un contract de asistență juridică; contractul de asistență juridică a fost unul fictiv cu scopul camuflării momentului primirii banilor și a scopului real de utilizare a acelor mijloace bănești fapt care se confirmă că suma a fost diminuată și au fost efectuate diferite înscrisuri cu creionul care ulterior urmau a fi modificate după bunul plac a învinuitului.

Versiunea înaintată de apărător, precum că a avut loc o provocare și învinuitul a fost manipulat să comită infracțiunea, nu este verosimilă, deoarece declarantul nu este angajat al CNA, la baza învinuirii și a probelor acuzării nu au fost puse careva probe obținute în afara urmăririi penale sau obținute și prezentate doar de declarant; învinuitul singur a numit prețul și singur a explicat modalitatea de cheltuire a banilor prin împărțirea acestora persoanelor publice. Nu au fost create sau simulate careva condiții sau factori care l-ar fi determinat pe învinuit să comită o infracțiune, în momentul pornirii urmăririi penale învinuitul deja pretinse-se că poate influența persoanele publice, iar organul de urmărire penală doar a documentat cazul.

Interceptarea comunicărilor fiind autorizată de judecătorul de instrucție ulterior legalizată nu a fost contestată la Curtea de Apel Chișinău și deci legalitatea obținerii acestora nu poate fi supusă cărorva dubii, din interceptarea comunicărilor rezultă indubitabil că C. S. a pretins că are influență asupra persoanelor publice, a descris întreg mecanismul și modul în care acesta a realizat acea influență. Acesta clar și fără careva camuflări a comunicat că a oferit mijloace bănești persoanelor publice pentru ca aceștia să emită o hotărâre pozitivă pe caz.

Mai reține apelantul că participarea benevolă și necondiționată a martorului, E. V., la efectuarea măsurii speciale de investigații orientate spre fixarea și documentarea acțiunilor inculpatului, a fost confirmată de martor în fața instanței. Potrivit declarațiilor martorului, E. V., care au fost date sub jurământ, acesta nu l-a instigat pe C. S. ca ultimul să pretindă bani, ci inițiativa a aparținut inculpatului.

Susține procurorul că potrivit textului sentinței, este evident că instanța apreciază selectiv evenimentele relatate în cadrul audierii martorului, E. V., acesta stabil scoate în evidență contradicțiile referitor la sumele solicitate, însă absolut nefondat instanța de fond nu dă apreciere anume faptului că au fost solicitate mijloace bănești pentru influențarea persoanelor publice. La fel, instanța de judecată nu dă o apreciere obiectivă interceptărilor convorbirilor, ci doar caută să găsească careva confuzii mereu contrapunându-le cu audierea martorului, E. V., fără a ține cont de faptul că din momentul comiterii infracțiunii a trecut o perioadă destul de mare de timp, de emoțiile persoanei care se confruntă cu o situație inedită ce profund afectează emoțional.

Un fapt inedit în argumentarea poziției că din start judecătorul a dorit emiterea unei sentințe de achitare constă în faptul că judecătorul admite cu grave erori procesuale lista probelor apărării care includea audierea judecătorului și procurorului pe caz cât și alte probe în opinia acuzării inadmisibile. Ulterior apărarea renunță la probele solicitate pe care au insistat extrem de mult deoarece presupus au fost unicele probe care demonstau nevinovăția persoanei, iar instanța chiar și în lipsa acestora emite o sentință de achitare.

Termenul de declarare a apelului, procurorului în Procuratura Anticorupție, C. S. :

5. Conform art. 402 alin.(1) Cod de procedură penală al RM, „termenul de apel este de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale, dacă legea nu dispune altfel”.

În acest context Colegiul Penal menționează și pct. 6.1 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr.22 din 12.12.2005 cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel în care se reiterează că pentru părțile care au fost prezente la pronunțarea hotărârii termenul curge de la pronunțare. În cazul când acestea au lipsit sau redactarea hotărârii a fost amînată - de la data comunicării în scris despre redactarea sentinței.

Această situație este prevăzută atât pentru apărător, cât și pentru inculpatul lăsat în libertate sau celelalte părți prezente la pronunțarea sentinței.

Raportînd normele legale precitate la circumstanțele speței, Colegiul Penal consideră apelul înaintat de procurorul în Procuratura Anticorupție, C. S. , depus în termen, luînd în considerație că sentința Judecătorei XXX , mun. Chișinău, a fost pronunțată public la data de 08 iulie 2016 /Vol.II, f.d.154-167/, și tot la aceeași dată, sentința a fost expediată în adresa procurorului, fapt confirmat prin scrisoare de însoțire anexată la dosar /f.d.169/, iar cererea de apel a fost depusă la data de 19 iulie 2017 ceea ce se atestă prin ștampila Judecătorei XXX , mun. Chișinău, aplicată pe apel /Vol.II, f.d.170-174/.

6. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2017, a fost respins ca fiind nefondat apelul declarat de procurorul în Procuratura Anticorupție, C. S. , împotriva sentinței Judecătorei XXX , mun. Chișinău din 08 iulie 2016, menținînd hotărârea contestată fără modificări.

7. Nefiind de acord cu decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2017, recurs ordinar a declarat procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, D. D..

8. Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 04 iulie 2017, a fost admis recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, D. D., casată total decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2017, în cauza penală în privința lui C. S. F. și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanța de apel, în alt complet de judecată.

Poziția părților în instanța de apel.

9. **Procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, V. B.**, în ședința instanței de apel a susținut apelul înaintat de procurorul în Procuratura Anticorupție, C. S., declarat împotriva sentinței Judecătorei XXX, mun. Chișinău, din data de 08 iulie 2016. În viziunea acuzatorului de stat au fost demonstrate toate circumstanțele cauzei penale, în urma administrării probatoriului, a fost demonstrată vinovăția inculpatului, C. S., în săvârșirea infracțiunii imputate. Solicită admiterea apelului declarat de procuror cu casarea sentinței judecătorei XXX, mun. Chișinău, pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul, C. S., să fie recunoscut vinovat în crima imputată cu aplicarea pedepsei solicitate de acuzatorul de stat. Referitor la corpurile delictelor, acuzarea consideră că acestea urmează a fi menținute la materialele cauzei penale pînă la adoptarea unei hotărâri definitive.

10. **Apărătorul inculpatului, C. S. F., avocatul, I. M.**, în ședința instanței de apel a solicitat respingerea apelului declarat de către procuror, menționînd că sentința instanței de fond este legală și întemeiată. Atrage atenția față de delincvențele dintre declarațiile lui Eșanu, care la urmărirea penală a făcut niște declarații ce contravin cele stabilite de organul de urmărire penală, precum și de probele prezentate de apărare. Sesizează instanța asupra acțiunilor provocatoare a lui Eșanu, care au fost organizate și dirijate de către organul de urmărire penală fapt ce contravine punctului 25 al hotărârii Plenului CSJ nr. 11 din 22.12.2014. Totodată, atrage atenția asupra încălcărilor esențiale a legislației comise de organul de urmărire penală la efectuarea măsurilor speciale de investigație petrecute cu dereglare de la art. 132 și 132/4. La fel, remarcă că potrivit art. 14 punct. 1 al hotărârii Plenului CSJ din 22.12.2014, fapta de trafic de influență trebuie să fie realizată mai înainte prin factorii de decizie să fie îndeplinit actul care îl interesează pe cumpărător. În cazul dat, presupusa susținere a lui C. S. despre posibilitatea influențării potrivit declarațiilor lui V. E., a avut loc după ce instanța de judecată a primit deja hotărîrea despre deplasarea lui C. E. în penitenciarul pentru minori. La momentul dat, însăși E. V. în instanța de judecată a declarat că ea în noiembrie la ședința de judecată respectivă era convinsă sută la sută că C. S. nu a vorbit nici cu procurorul și nici cu judecătorul, deoarece el nu l-a recunoscut pe procuror cînd acela intra în sala de judecată. Anume lipsa probelor pertinente, concludente și utile care probabil pot fi a lui C. S. în comiterea crimei imputate și existența probelor care dovedesc nevinovăția lui au dus la înaintarea de către acuzatorul de stat a unei învinuiri cu caracter neclar, lucruri care contravin art. 17, și art. 24 Cod de procedură penală al RM. Din cele expuse anterior, solicită respingerea apelului ca fiind nefondat.

11. **Inculpatul, C. S. F.**, în ședința instanței de apel a solicitat respingerea apelului procurorului ca nefondat și totodată este și inadmisibil din motiv că, a fost declarat de un procuror care nu a avut dreptul de a-l declara. În privința acesta, este hotărîrea Plenului CSJ, unde este expres prevăzut că, are dreptul de a declara apel sau recurs, doar procurorul care a participat nemijlocit la examinarea cauzei penale. Procurorul care a semnat apelul declarat a participat doar la o acțiune de interogare și nu știe dacă are atribuții de a declara apel.

Aprecieri instanței de apel:

12. Audiînd participanții la proces, cercetînd probele administrate de instanța de fond și apreciîndu-le din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, verificînd legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate a primei instanțe în raport cu motivele apelurilor declarate, călăuzindu-se de intima convingere, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău ajunge la concluzia de a respinge ca nefondată cererea de apel declarată la data de 19 iulie 2017, de către procurorul în Procuratura Anticorupție, C. S., împotriva sentinței Judecătorei XXX, mun. Chișinău, din data de 08 iulie 2016, cu menținerea hotărîrii atacate fără modificări, din următoarele considerente.

13. În conformitate cu art. 400 alin. (1) Cod de procedură penală al RM, „sentințele pot fi atacate cu apel în vederea unei noi judecări în fapt și în drept a cauzei, cu excepția sentințelor pronunțate de către instanțele judecătorești privind infracțiunile pentru a căror săvîrșire legea prevede exclusiv pedeapsă nonprivativă de libertate”.

14. Iar potrivit alin.(3) al aceleiași dispoziții legale, „apelul declarat împotriva sentinței se consideră făcut și împotriva încheierilor, chiar dacă acestea au fost date după pronunțarea sentinței”.

15. De asemenea, instanța de apel relevă că potrivit art.414 alin. (1) Cod de procedură penală al RM, „instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel”.

16. Prin urmare, declanșînd o continuare a judecării cauzei în fond, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucît odată declanșat, produce un efect devolutiv complet, în sensul că, provoacă un control integral atît în fapt, cît și în drept, în privința persoanelor care l-au declarat.

17. În suportul celor enunțate supra sunt îndrumătoare și prevederile pct.14.7. al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr.22 din 12.12.2005 cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel, unde se menționează că, "în sensul cerințelor art.414 Cod de Procedură Penală, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel sunt următoarele: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu; dacă fapta a fost săvârșită de către inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă, în ce constă participația, contribuția materială a fiecărui participant; dacă există circumstanțe atenuante sau agravante; dacă probele au fost corect apreciate; dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de Procedură Penală".

18. Conform art. 415 alin.(1) lit. c) Cod de procedură penală al RM, „instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii resping apelul, menținând hotărârea atacată, dacă apelul este nefondat”.

19. Colegiul Penal constată că starea de fapt și de drept se află în concordanță deplină cu materialele cauzei și corect a fost statuată de către instanța de fond, neconstatându-se temeiuri de casare a sentinței.

20. În plus, instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate prin prisma utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, călăuzindu-se de Lege și în mod just a conchis asupra achitării inculpatului, C. S. F. , de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 326 alin. (2), lit. d) Cod penal al RM, individualizată prin „*traficul de influență, exprimată prin pretinderea și primirea banilor, pentru sine, susținând că are influență asupra unei persoane publice sau cu funcție de demnitate publică pentru a îndeplini o acțiune ce intră în exercitarea atribuțiilor acestora, urmate de obținerea rezultatului urmărit*”, din motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii incriminate.

21. Împrejurările ce determină necesitatea achitării lui C. S. F. au fost constatate prin totalitatea de probe prezentate de partea acuzării și apărării în cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală al RM, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, iar instanța de fond a ajuns corect și în mod justificat la concluzia că inculpatul C. S. F. , urmează a fi achitat, din motiv că în acțiunile acestuia lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii de trafic de influență.

22. Astfel, Colegiul Penal consideră că probele acumulate la urmărirea penală și cercetate în ședința instanței de fond și apel nu confirmă existența în acțiunile lui C. S. F. , a elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (2), lit. d) Cod penal al RM.

23. Așa dar, instanța de apel a stabilit că C. S. F. , a fost învinuit de către organul de urmărire penală de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (2), lit. d) Cod penal al RM, individualizată prin „*traficul de influență, exprimată prin pretinderea și primirea banilor, pentru sine, susținând că are influență asupra unei persoane publice sau cu funcție de demnitate publică pentru a îndeplini o acțiune ce intră în exercitarea atribuțiilor acestora, urmate de obținerea rezultatului urmărit*”.

24. De asemenea, instanța de apel reține că **inculpatul, C. S. F. , în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond** vina nu a recunoscut-o și a declarat că nu a comis infracțiunea imputată. Prin intermediul lui C. P., pe data de 24 noiembrie 2014 s-a întilnit în mun. Chișinău cu martorul, E. V., pentru a discuta condițiile de apărare a intereselor minorului condamnat, E. C. , în instanța de judecată. Astfel, discutând cu E. V. despre problema menționată, s-a înțeles cu ultima despre onorariul său în sumă de 600 Euro, ce la moment era echivalentul în lei a sumei de 11 350 lei, E. V. acceptând condițiile acordării asistenței juridice. Suma de 11 350 lei în contractul de acordare a asistenței juridice inculpatul a indicat-o în contractul nr. 21 din 24 noiembrie 2014 cu creionul datorită faptului că martorul, E. V., care a solicitat acordarea asistenței juridice pentru E. C. , nu a achitat-o la momentul întocmirii contractului, urmînd ca această sumă să fie achitată mai tîrziu, totodată rubrica „beneficiar” din contract nefiind completată datorită faptului că contractul urma să fie semnat nemijlocit de către E. C. .

Inculpatul a susținut faptul că în conformitate cu prevederile art. 67 alin.(3) Cod de procedură penală al RM, după ce la data de 24 noiembrie 2014 a avut loc înțelegerea cu martorul, E. V., despre acordarea asistenței juridice, inculpatul asumîndu-și obligațiile să apere interesele minorului, E. C. , în instanța de judecată, C. S. a căpătat calitatea de apărător în cadrul procesului care urma să se desfășoare. La data de 25 noiembrie 2014 în corespundere cu prevederile art. 67 Cod de procedură penală al RM, după ce și-a asumat obligația de apărător, inculpatul a anunțat despre aceasta instanța de judecată prin prezentarea mandatului sub nr. 0494046 din 24 noiembrie 2014 în care a fost indicată cifra 21 ce corespunde numărului de ordine a contractului de acordare a asistenței juridice condamnatului, E. C. , în instanța de judecată, și a făcut cunoștință cu materialele prezentate de administrația Penitenciarului nr.10.

La data de 26 noiembrie 2014 în jurul orelor 17.00 inculpatul a fost contactat telefonic de către martorul, E. V., care l-a întrebat dacă inculpatul a vorbit cu procurorul și judecătorul pentru a hotărî pozitiv întrebarea cu E. C. , la ce martorul a primit răspuns de la inculpat să nu-l mai provoace cu astfel de întrebări, că inculpatul este avocat și nu are cu cine să vorbească, el se bazează pe experiența și reputația sa. Pe data de 27 noiembrie 2014 în ziua ședinței de judecată, inculpatul s-a întilnit cu condamnatul, E. C. , și după acceptarea inculpatului să participe în calitate de avocat în ședința de judecată la examinarea demersului din partea Penitenciarului nr. 10, inculpatul a participat și a acordat asistența juridică pe margea examinării cauzei respective.

La data de 12 decembrie 2014, cînd a fost pronunțată încheierea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, cu privire la demersul ce se referea la condamnatul, E. C. , inculpatul a primit această încheiere ca apărător. Inculpatul a mai declarat în ședința de judecată că martorul, E. V., a avut o reacție neadecvată cînd inculpatul la data de 16 decembrie 2014 a expediat un mesaj telefonic martorului cu conținutul „Oameni buni, unde vă este cuvîntul, nu mă faceți să revendic decizia”, o acțiune legală în opinia inculpatului care rezultă din prevederile art. 68 alin. (1) pct. 190 Cod de procedură penală RM, care prevede dreptul apărătorului la un onorariu convenit și compensarea cheltuielilor suportate.

Astfel, inculpatul a menționat că expedierea mesajului telefonic martorului, E. V., nu a fost o modalitate de comitere a traficului de influență și a avut drept scop convingerea martorului să-și onoreze obligațiunile ce țin de achitarea plăților convenite. Aceste circumstanțe

susține inculpatul au servit drept temei pentru martorul, E. V., să-l provoace pe inculpat să spună chipurile că a întreprins careva acțiuni de influență, care de fapt nu au avut loc, necăzind la faptul că martorul, E. V., era ferm convinsă despre faptul că o astfel de influență nu a fost realizată de către inculpat /Vol.II, f.d.100-103, 118/.

În instanța de apel, fiind audiat inculpatul, C. S. F. , a declarat că a fost audiat în instanța de fond și la urmărirea penală, declarațiile date la urmărirea penală și în instanța de fond le susține. Face referire la faptul că pe 24 noiembrie 2014, a avut o întâlnire cu V. E. la solicitarea ei. A convenit la acordarea asistenței juridice cumnatului ei, C. E.. A încheiat contractul nr. 21 din 24 noiembrie 2014. În rubrica suma onorariului cu creionul a indicat suma de 11350 lei. A indicat cu creionul fiindcă clienta a spus că banii trimiși de la Moscova de tatăl socru, ea i-a investit în afacerea ei și la moment nu are bani și va achita mai târziu.

La Colegiul Penal al CSJ la luarea deciziei din data de 04 iulie 2017 a apărut întrebarea de ce sunt două contracte sub numărul de 21 și 25 din aceeași dată 24 noiembrie 2014, semnat de aceleași părți. Explică instanței că acesta este al doilea exemplar, este însemnat numărul de ordine tot cu creionul, care era o blanchetă care urma să fie folosită ulterior și urma să fie indicat nr. 21 la fel ulterior. Pe același contract în două exemplare, în registrul de înregistrare a contractelor avocatului este înregistrat contractul cu nr. 21, dar sub nr. 25 nu e înregistrat fiindcă nu a ajuns la acest număr de ordine. Colegiul penal al CSJ în decizia sa, mai face referire și în privința administrării probelor. Pe 27 decembrie 2014 cu autorizația judecătorului de instrucție s-a petrecut percheziția în automobilul său, însă s-a petrecut documentarea acestei acțiuni de urmărire penală și anume înscrierea audio și video fără autorizația judecătorului de instrucție. Da, de către organul de urmărire penală a solicitat și a primit autorizația instanței pentru interceptarea și înregistrarea comunicărilor. Această măsură nu a dat nici un rezultat dorit de organul de urmărire penală. Consideră că înregistrarea convorbirilor care au avut loc după percheziție, este una petrecută cu încălcarea Codului de procedură penală RM și nu poate fi admisă ca probă. Menționează că avînd o experiență în jurisprudență de 35 de ani, dintre care peste 20 de ani la anchetă, 12 ani în avocatură, dacă din partea lui ar fi fost comisă vre-o modalitate normativă de săvîrșire a infracțiunii incriminate și aceste acțiuni ar fi fost documentate după cum prevede procedura penală, din partea lui ar fi fost recunoscută vina. Dar din partea lui, susține că nu a fost comisă nici o infracțiune de trafic de influență.

A mai indicat că E. V. a solicitat și a dorit să fie indicată anume suma de 300 euro ca să aibă cu ce să demonstreze lui tata socru. Aceste împrejurări sunt stipulate în stenogramă. A telefonat pe E. V. pe data de 16 decembrie 2014, la patru zile după luarea hotărîrii de către instanța de fond cu privire la E. C. . Ea nu i-a răspuns și i-a expediat un mesaj cu următorul conținut: „Oameni buni, unde vă este cuvîntul? Nu mă faceți să revendic decizia”. Prin revendicarea deciziei, a avut în vedere ca să-și onoreze obligațiunile contractuale și anume să achite suma de 11350 lei echivalentul cu 600 euro la acel moment. E. V. l-a provocat pe data de 26 noiembrie 2014 la așa întrebări, l-a întrebat dacă a vorbit cu cineva ca să fie totul bine, fiindcă mâine este ședința de judecată. El i-a răspuns că se bazează pe experiența și reputația lui. Alte convorbiri nu au avut loc. Atunci a văzut cine este E. V.. Dacă spunea că da, atunci a două zi, pînă la ora 14:00 erau trimiși banii și totul era să fie bine. După acest caz, nu a mai discutat cu E. V..

25. Procurorul în calitate de apelant și acuzator de stat, argumentează învinuirea inculpatului, C. S. F. , prin următoarele probe:

--declarațiile martorului, E. V., care fiind audiată în ședința instanței de fond a relatat că înainte de anul nou 2013 sau 2014, nu mai ține minte, fratele soțului era deținut în penitenciarul pentru minori, E. C. , în privința căruia trebuia să fie proces de judecată avînd în vedere că a atins majoratul, împreună cu D. S.. D. S. a împlinit 18 ani și s-a decis lăsarea acestuia în penitenciar pentru minori. Ea l-a telefonat pe C. P., unghiul lui D. S. și l-a întrebat care a fost procedura. El i-a zis că a avut un avocat bun care l-a ajutat, l-a rugat să dea numărul avocatului sau să facă cunoștință. C. P. i-a transmis numărul de telefon a avocatului, C. S.. Ea l-a telefonat pe C. S., s-a prezentat și au stabilit o întâlnire. Cu vreo 2 săptămâni pînă la judecată, fiind în Chișinău, a fost telefonată de avocat pentru că să se întâlnească și să semneze contractul. S-au întîlnit în fața „Mercedes Centru”, s-a urcat în mașina lui și au discutat. L-a întrebat care este procedura și dacă o poate ajuta, la ce avocatul i-a spus că lui îi va fi mai ușor, avînd în vedere că l-a ajutat pe D. S. și cunoaște situația. L-a întrebat cît costă procedura de judecată și dînsul a spus 300 euro, la ce ea a întrebat de ce atît de mult pentru 10 minute în ședința de judecată, la ce el a spus că aceasta este o taxă la tot procesul de judecată care este cam greu. Martorul i-a zis că posibil la D. S. era mai greu, dar la E. C. o să fie mai ușor, deoarece ultimul nu are încălcări în penitenciar. Cînd a fost la ziua „Ușilor deschise” la penitenciar, colaboratorii l-au lăudat pe E. C. , acesta participînd la toate activitățile, are o caracteristică pozitivă. C. S. a zis că nu are asta importanță, și trebuie să se pregătească pentru că poate fi dus la penitenciarul pentru maturi. Atunci martorul a ridicat cum poate fi așa ceva, avînd în vedere că D. și Eșanu au același articol și pot fi două hotărîri definitive, la ce avocatul a spus că dacă acceptă – atunci da, dacă nu – apoi nu. Ea a fost de acord. Atunci, la moment ea avea bani. Nu-și aduce aminte, dar posibil i-a dat bani, 300 euro în lei la cursul valutar stabilit la acea dată la ce nu-i ajungea ori 50, ori 500 lei, la ce C. S. a spus că nu este o problemă. L-a întrebat dacă nu va mai trebui bani, la ce el a zis că nu, totodată spunînd că ea a plătit ieftin, pentru că C. P. a plătit 2000 euro. La mai întrebat dacă încheie contractul sau îi eliberează un bon, la ce dînsul a spus că nu are nimic cu el, pe parcurs o să-i dea o dovadă dacă îi va trebui să arate socrilor. Ulterior, l-a sunat pe C. P. și l-a întrebat de ce așa scump și nu a încheiat contract, la ce dînsul a spus să nu facă grijă că este un cunoscut de a lui.

Cam înainte cu vreo săptămînă, înainte de ședința de judecată, a sunat-o avocatul, C. S., și i-a spus că trebuie urgent să se întâlnească, dînsul a făcut cunoștință cu dosarul personal, a văzut care este situația și dacă dorește să fie o hotărîre pozitivă, el a vorbit cu judecătorul și mai trebuie de adăugat 500-600 euro. Ea i-a zis că nu are așa bani și l-a preîntîmpinat deodată de la început, dar el insista că deja a vorbit cu judecătorul și în timp scurt trebuie să dea banii. Nu știa ce să facă și i-a zis că va apela la rudele din Italia. I-a zis că este ultimul preț. Cu o zi înainte de proces sau în aceea zi, i-a zis că dacă nu-i dă bani, refuză să ducă cauza pîna la fine, deoarece nu dorește să arate prost în fața judecătorului. I-a răspuns că nu așa la moment așa bani, doar poate să-i mulțumească după proces dacă va merge bine. Deja era gată să se refuze de avocat, i-a zis dacă nu dorește să-i întoarcă banii. C. P. o suna din 5 minute în 5 minute, striga, o numea urît precum că el a pus cuvîntul pentru ea, dar dînsa nu dorește să achite. El i-a zis că a plătit mult mai mult, iar suma de 500 euro nu este așa de mare. Atunci i-a spus că a achitat deja bani pentru contractul de asistență juridică, la ce C. S. F. i-a spus că e ultimul preț. Îl suna pe avocatul, C. S. F. , și acesta nu răspundea la telefon, iar pînă la urmă a discutat cu C. S. F. seara înainte de ședința de judecată și l-a întrebat dacă vor fi probleme cu judecătorul, la ce dînsul a spus că nu, deoarece a vorbit cu dînsul și cu procurorul, tot atunci i-a spus că cînd va fi hotărîrea, atunci va transmite și suma de 500 euro. Cu aproximativ 10 minute înainte de ședință, s-a întîlnit cu C. S. F. la judecătorie, și l-a întrebat dacă este vre-o garanție, că vor cîștiga dosarul, la ce C. S. F. i-a răspuns că o altă decizie nu poate fi. dar nici nu poate garanta.

Martorul a mai menționat că atunci a înțeles că avocatul, C. S., o amăgește, deoarece nu credea că a avut influență asupra judecătorului. Așteptau lângă sala de ședințe și avocatul, C. S., a zis că mai așteaptă că nu este procurorul. A intrat un bărbat în sală și a presupus că este procurorul. L-a întrebat pe avocat dacă acesta este procurorul și i-a zis că nu. A ieșit grefiera și i-au anunțat să intre în sală fiindcă a venit procurorul. Atunci a înțeles că C. S. nici nu a vorbit cu procurorul, fiindcă nu-l cunoaște. Când a venit la ședință a mai luat un avocat, deoarece nu știa dacă C. S. va veni. Peste 15 zile trebuia să fie hotărârea. Aproximativ la 5 zile după ședință, C. S. a telefonat-o și i-a zis că s-a schimbat situația, a fost problemă cu procurorul și judecătorul, cere mai mulți bani ori 800-1000 Euro. Insistent o suna și întreba când va aduce banii. Dânsa i-a spus că nu are așa bani și nu-și permite să achite așa o sumă. A fost la piața de lângă penitenciar și a cumpărat un dictofon „Olympus”, iar la unul din sunete a pus dictofonul și a înregistrat pentru a avea dovadă. Avocatul, C. S., nu vroia să vorbească la telefon mai detaliat. A sunat la linia fierbinte. Când a ajuns la CNA a dat declarație și a zis că nu vrea să ajungă la judecată, dar dorește ca ei să i-a măsuri să nu treacă și alți oameni prin ce a trecut și ea. Atunci băieții i-a propus să-l telefoneze pe C. S. să-i zică că are doar 600 Euro și au stabilit să se întâlnească.

A mai menționat E. V. că C. S. F. nu i-a spus numele și prenumele judecătorului și a procurorului, ea nu-și amintește așa ceva. Suma de 500 euro din spusele lui C. S. F. erau pentru judecător că s-a înțeles cu el, dar pentru procuror ceva mai mult. Avocatul, C. S. F., i-a spus că dacă nu achită banii, pe E. C. îl vor duce în penitenciarul pentru maturi. Nu-și amintește când prima dată avocatul, C. S. F., i-a spus că poate influența judecătorul. Dictofonul pe care ea l-a cumpărat costa 1000 de lei și era pentru prima ședință. Dictofonul dat nu-l are, deoarece l-a transmis la Centrul Național Anticorupție, dar nu-și amintește dacă i l-au întors. Nu s-a adresat la Centrul Național Anticorupție, atunci când C. S. F. îi cerea bani, deoarece el nu o presa. Pentru contractul încheiat cu avocatul, socrul ei i-a transmis suma de 5000 de lei, echivalentul a 10 000 ruble rusești. Contractul l-a încheiat atunci când a transmis suma de 600 de euro bani pe care i-a primit de la Centrul Național Anticorupție, însă bon de plată nu a primit De la primul sunet către avocatul, C. S. F., pînă la înlăturarea cu acesta, au trecut aproximativ 5 zile. Socrul ei a sunat-o și a întrebat-o ce s-a făcut, deoarece C. P. îl suna pe el și cerea bani, atunci ea i-a spus socrului că îi cer bani suplimentari la cei 300 de euro. Socrul ei cunoștea câți bani trebuia să transmită, dar acesta mai bine lasă de la sine, însă i-a spus că mai mulți bani nu are. Prima înregistrare posibil a fost la data de 24 decembrie 2014. I-a spus lui C. S. F. că urmează să primească suma de 70 de euro de la rude din Italia, însă aceasta nu este adevărată, deoarece i-a spus aceasta doar cu scopul de a întinde discuția, pentru a avea înregistrarea. La prima înregistrare, l-a sunat pe C. S. F., motivul fiind că pînă la data de 24 decembrie 2014, dînsul o telefona insistent, i-a spus lui C. S. F. să indice suma pe care a achitat-o în contract. Cu socrul ei sunt în relații bune, dar atunci acesta s-a supărat și chiar s-a revoltat, de ce trebuie să așchiți așa mulți bani pentru contractul avocatului cu fiul său. A întrebat de șeful Penitenciarului dacă este posibil a angaja un alt avocat din oficiu. S-a adresat la Centrul Național Anticorupție, după ce C. S. F. i-a spus că este ultima dată când îi cere bani, anume atunci când acesta a mai cerut încă 500 de euro. C. S. F. a insistat să-i mai dea bani, și ea nu știa care este limita, și fiindu-i frică s-a adresat la Centrul Național Anticorupție, pentru ca acesta să nu mărească suma. Dînsa a refuzat din prima dată să dea bani, însă C. S. F. cu C. P. insistau să dea bani, iar C. S. F. i-a spus că dacă nu va da bani, copilul se va duce în penitenciarul pentru maturi. Înainte de transmiterea sumei de 600 de euro lui C. S. F., i-a spus acestuia să nu o mai sune, ci îl va suna ea, atunci când va avea banii.

Martorul a mai susținut că C. S. F. s-a obligat să acorde asistență juridică lui E. C. și a dat datele personale ale acestuia. Atunci i-a explicat lui C. S. F. că au nevoie de un avocat care să-l asiste pe E. C., atunci C. S. F. a scos o foaie și a scris numele, prenumele și data nașterii lui E. C. . Atunci C. S. F. prin telefon a văzut care este cursul valutar, deoarece ea avea la dînsa banii în ruble rusești. Din cîte își amintește, suma de bani, era scrisă cu creionul. Ea a scris suma de 300 de euro, la indicația lui C. S. F., deoarece era scris cu creionul. Nu-și amintește dacă C. S. F. i-a spus că pentru suma primită de către el în calitate de avocat, urmează să depună darea de seamă. C. S. F. i-a spus că a fost angajat în cadrul Centrului Național Anticorupție, și are legături. C. S. F. nu i-a spus în ce relații se află cu procurorul și judecătorul, dar a zis că va încerca să vorbească cu ei. C. S. F. i-a spus că are trecere în fața judecătorului. C. S. F. i-a spus să-i dea banii pînă la prima ședință, pentru a influența judecătorul. Înainte de ședința de judecată din data de 26 noiembrie 2014, ea l-a sunat pe C. S. F. și a întrebat dacă vine la ședință, totodată l-a întrebat dacă a vorbit cu cineva, la ce C. S. F. i-a răspuns că totul este bine și ea trebuie să achite, de asemenea C. S. F. i-a spus că așa teme nu se discută la telefon. Înainte de ședința de judecată din data de 27 noiembrie 2014, l-a întrebat pe C. S. F. dacă a vorbit cu judecătorul, la ce avocatul, C. S. F., a răspuns că da și că o să coste 500 de euro. Nu-și amintește dacă pe data de 12 decembrie 2014, l-a telefonat pe C. S. F. pentru al întreba despre hotărîre, și i se pare că C. S. F. i-a spus că a vorbit cu procurorul și că trebuie să achite mai mulți bani. C. S. F. i-a spus că a pus banii din buzunar, de aceia a expediat mesajul, pentru ca ea să întoarcă banii, atunci ea, i-a expediat un mesaj ca răspuns. După adresarea sa la Centrul Național Anticorupție, a sunat-o socrul și i-a zis că cineva îl sună și îl amenință, după care a scris o plîngere la Centrul Național Anticorupție. Numărul de telefon al socrului îl cunoștea doar C. P. /Vol.II, f.d.57-61/;

--**declarațiile martorului, C. P.**, care fiind audiat în cadrul ședinței de judecată a instanței de fond a relatat că pe inculpatul, C. S. F. îl cunoaște, însă nu sunt rude cu acesta. Are un nepot, care în anul 2012, a fost condamnat de către judecătoria Hîncești, îl cheamă D. S., acesta a fost condamnat la o pedeapsă de închisoare pe un termen de 5 ani, fiind deținut în Penitenciarul nr. 10. Peste o perioadă de timp, nepotul său l-a telefonat și i-a spus că în curînd împlinește 18 ani și îl vor transfera într-un penitenciar pentru maturi, tot atunci i-a spus că el vrea să rămînă în același penitenciar, deoarece a înțeles că este posibil așa ceva. Acesta avea studii profesionale, și urma să finalizeze și alte studii și să rămînă în același penitenciar. Atunci i-a comunicat lui D. S., că el se va interesa, deoarece nu cunoaște procedura. A plecat la conducerea penitenciarului și s-a interesat dacă este real, și i s-a spus că da, dar că nu vrea să lucreze. Caracteristica lui D. S. nu era ideală, atunci a avut întreveneri cu D. S. și i-a explicat că dacă va respecta regulile și va avea o caracteristică bună, va putea depune o cerere și va rămîne în același penitenciar, atunci el i-a comunicat că se va corecta. După aceasta s-a adresat conducerii penitenciarului și a întrebat dacă D. S. s-a corectat, și i s-a spus că acesta se corectează și participă la diferite concursuri. După ce D. S. a împlinit vîrsta de 18 ani, s-au adresat la judecătoria Buiucani, mun. Chișinău, unde a fost respinsă cererea și au contestat-o la Curtea de Apel Chișinău, atunci au luat legătura cu C. S. F., i-a explicat cauza, acesta a luat actele, s-a încheiat un contract, i-a transmis acestuia suma de 2000 lei pentru ca să înceapă lucrul, iar după examinarea cauzei la Curtea de Apel Chișinău, cauza a fost remisă la rejudecare la judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău, unde s-a hotărît, ca D. S. să rămînă în același penitenciar, adică în Penitenciarul nr. 10. Peste o lună după pronunțarea hotărîrii, a fost telefonat de către E. C., care se afla la Moscova, și care este tatăl unui condamnat, care de asemenea se deținea în Penitenciarul nr. 10 Goian, și l-a întrebat dacă este posibil de adresat în judecată cu aceiași cerere în privința fiului său. Atunci i-a spus că este posibil și că s-a adresat la un avocat. După aceasta E. C. i-a comunicat că nu are rude pe loc care s-ar putea ocupa de aceasta. Ulterior, E. V. l-a telefonat și l-a rugat să-i dea numărul de telefon al avocatului,

C. S. F. . Atunci el l-a telefonat pe C. S. F. și l-a întrebat dacă poate să-i dea numărul de telefon a acestuia, și avocatul i-a spus că poate să-i dea numărul de telefon ca să facă legătura cu el. Peste o perioadă de timp a fost sunat de către C. S. F. , care i-a spus ce fel de persoane sunt acestea, că nici nu se țin de cuvânt, atunci i-a spus că nu-i cunoaște, A telefonat-o pe E. V., care i-a spus că nu are încredere, deoarece avocatul nu garantează emiterea unei hotărâri favorabile. După ce s-a emis hotărârea, prin care E. C. să rămână în Penitenciarul nr. 10, E. V. nu s-a ținut de cuvânt, nu s-a achitat. A încercat să-l contacteze pe E. C. la Moscova. E. C. i-a spus că V. E. trebuie să se achite cu avocatul, deoarece el a trimis banii, totodată acesteia i-au mai fost trimiși bani din Italia de la o soră.

Martorul a mai menționat că nu o cunoștea pe E. V., și nu-i putea oferi careva garanții. Din momentul ce C. S. F. a început să presteze servicii juridice familiei Eșanu, el nu avea careva obligațiuni față de C. S. F. . I-a spus atât lui C. S. F. , cât și lui E. V., că este încheiat contract și urmează să se clarifice. Ei îl sunau pe dînsul, deoarece anume el le-a făcut cunoștință. A înțeles de la C. S. F. că E. V. nu se achita, dar ce a avut în vedere acesta nu a înțeles. C. S. F. l-a telefonat și i-a spus că s-a hotărît problema, dar E. V. nu s-a ținut de cuvânt. C. S. F. i-a spus că nu i s-au transferat banii pentru serviciile avocatului. În discuțiile cu E. V., aceasta nu i-a spus că C. S. F. cere de la ea bani, pentru influențarea procurorului sau a judecătorului. C. S. F. i-a spus să întrebe ce s-a întâmplat, și ulterior nici E. V., și nici E. C. nu răspundeau la telefon. C. S. F. îi spunea că E. V. a întrebat dacă a vorbit cu cineva referitor la hotărârea ce urmează a fi pronunțată, dar C. S. F. i-a spus că nu înțelege ce este cu dînsa. Nu a amenințat pe nimeni și nu a amenințat-o pe E. V. cu nimic /Vol.II, f.d.64-65/;

--suplimentar, fiind audiat în cadrul ședinței instanței de apel, **martorul C. P.**, a susținut integral declarațiile depuse în cadrul urmăririi penale și în ședința instanței de fond, relatînd că pe E. V. a cunoscut-o în momentul cînd i-a dat numărul de telefon a lui C. S. F. . A întîlnit-o la penitenciar cînd avea întrevvedere cu nepotul său, D. S., la penitenciar. E. V. venea la întrevvedere la cumnatul său, E. C. . A telefonat-o tata lui E. C. de la Moscova și l-a întrebat cum a hotărît întrebarea ca nepotul lui D. S. să rămînă în penitenciar mai departe, în penitenciarul pentru minori deoarece el deja împlinea vîrsta de 18 ani și urma să fie transferat în penitenciar pentru maturi. I-a zis că, l-a ajutat avocatul, C. S.. Pe C. S.l-a angajat în calitate de avocat pentru nepotul său. Tatăl minorului l-a rugat să-i transmită banii ca să achite serviciile avocatului, dar el a refuzat și i-a zis ca să transmită banii prin intermediul celui alt fecior al său. Tatăl minorului, E. C. , l-a sunat și el i-a dat numărul de telefon a lui C. S., dar l-a sunat și E. V. căreia la fel i-a dat numărul de telefon a lui C. S.. Mai tîrziu l-a telefonat C. S. F. și i-a spus că l-a telefonat E. V. ca să-i apere interesele minorului, E. C. . A înțeles că E. V. s-a întîlnit cu C. S. F. și l-a angajat ca avocat pentru minorul, E. C. . Nu cunoaște suma achitată prin contract. E. V. nu i-a comunicat referitor la serviciile acordate de avocatul, C. S. F. . C. S.l-a telefonat și i-a comunicat că au încheiat contract de asistență juridică. Nu a discutat cu C. S. F. referitor la soarta minorului, E. C. . Nu a discutat cu nimeni altul referitor la serviciile acordate de avocatul, C. S. F. . Tatăl minorului l-a telefonat și l-a întrebat care este situația, el i-a comunicat că i-a dat numărul de telefon a lui C. S. F. lui E. V., aceasta i-a comunicat că serviciile lui C. S. F. sunt cam scumpe. El i-a spus că dacă nu o aranjează poate sa refuze de el în orice moment și să-și găsească un alt avocat. C. S.i-a spus că E. V. nu se ține de cuvînt. E. V. nu i-a comunicat despre faptul că C. S. F. ar cere de la ea bani ca să-i dea procurorului sau judecătorului. Înainte de ședința de judecată din instanța de fond din noiembrie 2014, s-a întîlnit cu inculpatul, C. S. F. , acesta l-a întrebat ce este cu E. V. că îl telefonează și îl întreabă prin telefon dacă el are vre-o influență asupra judecătorilor și dacă a vorbit cu judecătorul ca să-i hotărască întrebarea cu cumnatul său. C. S. F. i-a zis că i-a răspuns că are practica sa de muncă și se bazează pe sine însuși și nu influențează pe nimeni. După pronunțarea hotărîrii primei instanțe, C. S. F. i s-a plîns și i-a zis că E. V. nu se ține de cuvînt și nu a achitat pentru prestarea serviciilor juridice;

--**declarațiile martorului, E. P.** , care fiind audiat în cadrul ședinței instanței de fond a relatat că pe inculpatul, C. S. F. , nu l-a cunoscut anterior. Aproximativ în primăvara anului 2015, a avut necesitatea de un avocat și prin intermediul unui cunoscut, D. S., a apelat la C. P., la un avocat pentru fratele său. C. P. i-a dat numărul de telefon a lui C. S. F. . Din cuvintele soției sale, E. V., a înțeles că ea s-a întîlnit cu C. S. F. și au discutat referitor la serviciile juridice pentru fratele său, E. C. , în sumă de 4000 lei. Înainte de ședință, C. S. F. a mai telefonat soției sale și i-a spus că mai este necesar de a transmite bani, aproximativ 1000 euro, la ce soția i-a răspuns că nu are așa bani și că nu este de acord și a refuzat să acorde așa sumă, iar după aceasta C. S. F. nu mai răspundea la apelurile telefonice din spusele soției. Tot din cele spuse de către soție, a înțeles că C. S. F. a telefonat-o și i-a spus că el a pus bani de la el pentru a se achita cu judecătorul și cu procurorul. După aceasta, soția sa, E. V., a sunat la linia fierbinte a Centrului Național Anticorupție.

Martorul a menționat că din spusele soției sale, E. V., ea s-a întîlnit cu C. S. F. înainte de ședința de judecată și i-a achitat suma de 4000 lei, nu cunoaște dacă i s-a dat un bon de plată. Din spusele soției sale, E. V., a înțeles că C. S. F. va achita banii de la el, după care E. V. să-i întoarcă banii. C. S. F. l-a telefonat pe el personal și i-a spus să-i întoarcă banii în sumă de 1000 euro, atunci i-a răspuns că se va clarifica, deoarece el a avut înțelegerea cu soția. Lui C. S. F. i-a fost achitată suma de 4000 lei, care i-a fost transmisă lui E. P. de către tatăl său. La solicitarea către tatăl său, E. C. , de a transmite suma de 1000 euro, acesta a răspuns că nu are așa sumă de bani.

E. P. a susținut că nu a participat la discuțiile între C. S. F. și soția sa, E. V.. Nu-și aduce aminte de cîte ori s-a întîlnit C. S. F. cu soția sa, E. V.. Nu a fost cu soția pentru a procura dictofonul și nu cunoaște dacă soția sa, E. V., a procurat dictofon. Soția sa a comunicat că are suspiciuni referitoare la faptul că C. S. F. ar fi discutat cu procurorul și judecătorul. Personal cu C. S. F. nu s-a întîlnit. Nu cunoaște dacă E. V. a transmis lui C. S. F. suma de 1000 euro. Fratele său, E. C. , la moment execută pedeapsa în penitenciar pentru minori. Consideră că C. S. F. și-a îndeplinit obligațiile de avocat /Vol.I, f.d.85-86/;

--fiind audiat suplimentar în **ședința instanței de apel, martorul, E. P.** , a relatat că susține integral declarațiile depuse în cadrul urmăririi penale și cercetării judecătorești în instanța de fond și declarațiile depuse le susține integral. Nu are frate pe numele E. P.. Nu a fost audiat la poliție, dar a fost audiat la Centrul Național Anticorupție. E. C. Pavel este tatăl său. Fratele său, E. C. , își execută pedeapsa în Penitenciarul nr. 10 Goian, deoarece cînd a comis infracțiunea acesta era minor. Cunoaște că C. P. i-a dat soției sale, E. V., numărul de telefon al avocatului, C. S. F. . Avocatul, C. S. F. , a solicitat pentru serviciile sale suma de 5000 lei, dar nu a fost eliberat nici-un bon. Contractul a fost încheiat verbal, ulterior C. S. F. nu a mai cerut careva sume de bani, dar înainte de ședința de judecată, C. S. F. a spus că are nevoie de careva sume de bani pentru procuror și judecător. Din spusele lui E. V., C. S. F. a cerut suma de 1000 euro. Din suma de 1000 euro nu a fost achitat nimic avocatului, deoarece soția sa a sunat la linia fierbinte a CNA. Nu cunoaște dacă careva bani au fost transmiși lui C. S.. Soția sa, E. V., nu a spus nici că aceste discuții cu C. S. au fost înregistrate. La data de 27 noiembrie 2014, a fost prezent în Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău, și atunci l-a văzut prima dată pe C. S.. Acesta a

vorbit cu Victoria, dar el nu s-a implicat în discuția soției cu inculpatul, C. S. F. . C. S. F. o suna pe E. V., dar el cu inculpatul nu a discutat. Știe că soția s-a întâlnit cu C. S. F. când i-a achitat acele 5000 lei. Nu ține minte suma concretă care a fost cerută de inculpat de la soția sa. Tatăl său nu l-a sunat din Rusia și nici pe soția sa pentru a discuta referitor la situația dată. Nu ține minte să fi declarat că cineva l-a sunat pe tatăl său și l-a amenințat. A vorbit cu soția, dar nu a întreat-o despre detaliile acestui caz. În perioada septembrie-noiembrie 2014, nu ține minte unde lucra soția sa, dînsul la moment lucra la un autoservice. Soția sa a lucrat 2-3 ani ca grefier la Judecătoria Ialoveni. Este satisfăcut de serviciile juridice acordate de inculpatul, C. S. F. . Tot ce a relatat, a declarat din spusele soției sale, el nu a participat.

--declarațiile martorului, P. S. Ș. , care fiind audiat în cadrul ședinței instanței de fond a relatat că nu-și amintește cu exactitate data, când inculpatul, C. S. F. , a reprezentat în calitate de avocat în ședința de judecată pe condamnatul, E. C. , care a fost condamnat la 18 ani, și la demersul Penitenciarului urma să-i fie stabilit tipul penitenciarului întocmit de către el, adresat judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, în care se solicita de a executa în continuare pedeapsa în penitenciarul nr. 10 pentru minori, sau de a fi transferat într-un alt penitenciar. La ședința de judecată a participat în calitate de avocat, C. S. F. , și a mai fost un avocat din oficiu. Înainte de a merge în ședința de judecată a prezentat dosarul personal al condamnatului. Pe C. S. F. l-a văzut înainte de ședință, la Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău, s-a salutat cu acesta, și C. S. F. l-a întreat despre comportamentul condamnatului, la ce i-a spus că a fost adecvat. La întrebarea lui care va fi soarta dosarului, C. S. F. a răspuns că nu cunoaște, dar se bazează pe experiența de lucru. Peste câteva minute au fost anunțate părțile să intre în ședință. La ședință a fost escortat și condamnatul. După ședință avocatul a plecat, iar dînsul a așteptat să i se dea dosarul personal al condamnatului, după care a mers la penitenciar. În ședința de judecată a fost prezentat dosarul personal al condamnatului. Nu cunoaște de câte ori a fost C. S. F. la penitenciar. Personal nu a eliberat lui C. S. F. careva acte. Pe E. V. nu o cunoaște și nu a văzut-o pînă la acest caz, dar credea că este mătușa condamnatului, E. C. . E. V., nu i-a spus că C. S. F. îi solicită careva sume de bani, pentru a influența organele de drept. Când a vorbit cu C. S. F. , mai era prezent și juristul, C. A. u /Vol.II, f.d.63/;

--suplimentar, fiind audiat în cadrul ședinței instanței de apel, martorul, P. S. Ș. , a relatat că susține integral declarațiile depuse în cadrul urmăririi penale și în ședința instanței de fond și a menționat că pe C. S. F. l-a văzut, personal nu-l cunoaște. Cunoaște că activează ca avocat din anul 2014, din acea perioadă și-l cunoaște. E. C. este condamnat minor, care executa pedeapsa în Penitenciarul nr.10 Goian. Dînsul la acel moment executa atribuțiile șefului Serviciului Evidență Specială a Penitenciarului 10 Goian și era responsabil atât de primirea dosarului personal cât și de eliberarea acestuia. Fiind E. C. condamnat minor, după împlinirea vârstei de 18 ani, în atribuțiile sale de serviciu, intra obligația de a înainta demers către instanța de judecată pentru a fi stabilit tipul de penitenciar în care urmează condamnatul să execute pedeapsa conform art. 72 Cod penal al RM. A acumulat actele, a examinat la comisia penitenciarului și ulterior a înaintat demers în instanța de judecată conform art. 72 Cod penal al RM. Fiind examinată de prima instanță, demersul dat a fost respins, însă ulterior fiind atacat cu recurs, a fost reîntors spre examinare în alt complet de judecată. Demersul era în privința condamnatului, E. C. . Fiind examinat în alt complet de judecată s-a admis demersul și a rămas să execute pedeapsa în Penitenciarul nr. 10 Goian. Înainte de a intra în ședința de judecată, la examinarea demersului în privința lui E. C. , l-a întreat pe C. S. F. dacă este avocatul lui E. C. . Apoi după ce a confirmat că el este avocatul lui E. C. , l-a întreat dacă cunoaște ce hotărîre va emite instanța în privința demersului înaintat în privința lui E. C. , la ce avocatul, C. S. F. , i-a spus că nu cunoaște, dar se bazează pe legislație și pe experiența pe care o are. C. S. F. i-a comunicat că E. C. se încadrează în prevederile art. 72 Cod penal al RM. După aceasta nu a mai discutat cu C. S. F. . Despre faptul prezentării lui C. S. F. în penitenciar la E. C. nu cunoaște și nici nu poate cunoaște. Condamnatul, E. C. , a fost escortat în ședința de judecată, și dînsul făcea parte din grupul de escortă. Careva discuții cu E. C. în privința judecării nu a avut. Nu cunoaște dacă E. C. știa cine îi apără interesele în instanța de judecată. A aflat din mass media precum că avocatul, C. S. F. , a fost reținut pentru estorcerea cărorva sume bănești, și în penitenciar a auzit. Dar acest fapt l-a aflat peste o lună sau două după acest caz, iar după aceasta a fost chemat pentru a fi audiat. Nu a discutat deloc cu condamnatul, E. C. . De asemenea nici cu rudele acestuia. Posibil rudele l-a văzut în instanța de judecată la ședințe. Nu a văzut-o pe E. V. și în general nu a comunicat cu ea. C. S. F. a apărut și interesele D. S., dai nu-și amintește perioada. D. S. și E. C. , sunt complici pe aceeași cauză penală în care au fost condamnați. Nu au fost careva cazuri și nu au fost discuții de estorcere de bani și nici în cazul lui D. S.. Îl ține minte pe C. S. F. din ședința de judecată. Așa gen de discuții privind estorcerea banilor nu au fost. S-a adresat la Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău, inițial cu demersul dat.

25.De asemenea, procurorul a indicat că vina inculpatului, C. S. F. , în comiterea infracțiunii incriminate se dovedește și prin următoarele probe scrise, și anume:

--raportul de expertiză nr. 322 din 05 ianuarie 2015, cu planșa fotografică, conform căruia bancnotele prezentate la expertiză, corespund după calitatea și metoda de realizare în ele a imaginilor și elementelor de bază, bancnotelor autentice (confeționate la întreprinderi specializate în fabricarea banilor și hîrtilor de valoare) /Vol.I, f.d.88-95/;

--procesul-verbal de cercetare a obiectelor din 25 decembrie 2014 cu anexe, în conformitate cu care a fost cercetat telefonul mobil de model „Samsung GT-I9105 prezentat benevol de E. V., care conține mesaje SMS primite de la nr. de telefon 069121203 utilizat de C. S. /Vol.I, f.d.14-17/;

--procesul-verbal de cercetare la fața locului din 25 decembrie 2014 cu anexe, conform căruia a fost cercetat dictafonul „Olympus WS-311M Digital Voice Recorder”, prezentat de către E. V., ce conține înregistrarea convorbirii dintre E. V. și C. S. din 24 decembrie 2014 /Vol.I, f.d.18-22/;

--procesul-verbal de examinare a obiectului din 27 decembrie 2014, conform căruia au fost cercetate mijloace bănești în sumă de 600 euro, eliberate din contul special al Centrului Național Anticorupție, fiind stabilit că reprezintă zece bancnote cu nominalul de 50 Euro fiecare, trei bancnote cu nominalul de 20 euro fiecare, trei bancnote cu nominalul de 10 euro fiecare, bancnotele fiind întregre și pasibile circulației valutare /Vol.I, f.d.24/;

--procesul-verbal de percheziție din 27 decembrie 2014 cu anexe, conform căruia percheziția fiind efectuată la locul primirii banilor, în automobilul personal al lui C. S., de model „XXX XXX”, cu n/î C QA 795, parcat pe bd. Cantemir, mun. Chișinău, în adiacența Centului Comercial „XXX XXX” /Vol.I, f.d.60-72/;

--**procesul-verbal de cercetare a documentelor din 05 ianuarie 2015**, prezentate benevol de către C. S., ridicate la data de 27 decembrie 2014, în cadrul efectuării percheziției la locul transmiterii banilor, și anume contractul de acordare a asistenței juridice nr. 25 din 24 noiembrie 2014, încheiat între avocatul, C. S., și E. V. în original /Vol.I, f.d.76/;

--**procesul-verbal de ridicare a documentelor din 27 decembrie 2014**, întocmit în baza ordonanței de ridicare din 27 decembrie 2014, privind ridicarea de la E. V. a încheierii Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 12 decembrie 2013 în copie, emisă în cadrul dosarului nr. 21-292/14 și a contractului de acordare a asistenței juridice nr. 21 din 24 noiembrie 2014 încheiat între Cabinetul avocatului „C. S.” și E. V. în original /Vol.I, f.d.78/;

--**procesul-verbal de cercetare a documentelor din 13 ianuarie 2015**, ridicate la data de 27 decembrie 2014 de la E. V. și anume încheierea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 12 decembrie 2013 în copie, emisă în cadrul dosarului nr. 21-292/14 și a contractului de acordare a asistenței juridice nr. 21 din 24.11.2014 încheiat între Cabinetul avocatului „C. S.” și E. V. în original /Vol.I, f.d.81/;

--**procesul-verbal de ridicare a documentelor din 26 ianuarie 2015**, întocmit în baza ordonanței de ridicare din 26 ianuarie 2015, privind ridicarea de la C. A. , specialist, jurist al Serviciului juridic al Penitenciarului nr. 10 Goian, a actelor în copii, alăturate demersului instituției penitenciare nr. 10 – Goian privind stabilirea tipului penitenciarului condamnatului E. C. Constantin, a.n. 14.08.1996 și deținerea în continuare a condamnatului în instituția penitenciară nr. 10 Goian /Vol.I, f.d.98/;

--**procesul-verbal de cercetare a documentelor din 27 ianuarie 2015**, ridicate la data de 26 ianuarie 2015 de la C. A. , specialist, jurist al Serviciului juridic al Penitenciarului nr. 10 Goian /Vol.I, f.d.104/;

--**procesul-verbal de cercetare la fața locului din 27 ianuarie 2015**, conținute în dosarul nr. 21-393/14 privind examinarea demersului administrației instituției penitenciare nr. 10 Goian, mun. Chișinău, privind stabilirea tipului penitenciarului condamnatului, E. C. Constantin, a.n. 14.08.1996, și deținerea în continuare a condamnatului în instituția penitenciară nr. 10 Goian, mun. Chișinău, judecător, Anatolie Galben /Vol.I, f.d.106-107/;

--**procesul-verbal privind consemnarea măsurilor speciale de investigație, controlul transmiterii și primirii banilor din 30 decembrie 2014**, conform căruia se stabilește că la 27 decembrie 2014, E. V. s-a prezentat în sediul Centrului Național Anticorupție, a primit suma de 600 euro în bancnote cu nominalul a câte 50, 20, 10 și 5 euro și s-a deplasat la Centru Comercial „XXX XXX”, unde aproximativ la orele 12:30, la parcare specializată a centrului comercial de pe bd. Cantemir, mun. Chișinău, s-a întâlnit cu avocatul, C. S.. La invitația ultimului, E. V. a urcat în automobilul ce aparține lui C. S., de model „XXX XXX”, cu n/î C QA 975, amplasat pe teritoriul parcarii centrului comercial „XXX XXX”, au discutat ceva timp, după care într-o singură tranșă, la orele 12:53 a transmis lui C. S.suma de 600 euro /Vol.I, f.d.30-31/;

--**procesul-verbal privind consemnarea măsurilor speciale de investigație din data de 23 ianuarie 2015**, interceptarea și înregistrarea comunicărilor și imaginilor a întâmplărilor ce au avut loc între E. V. și avocatul, C. S., precum și cu alte persoane implicate la pretinderea și primirea mijloacelor bănești de la E. V., în temeiul ordonanței procurorului în Procuratura Anticorupție, E. B. , din 26 decembrie 2014 și încheierii judecătorești de instrucție a Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău, nr. 11-4209/2014 din data de 26 decembrie 2014, conform căruia se stabilește că comunicările interceptate au fost înregistrate pe suport electronic de tip CD-R de model „Barges”, număr de inventar a DAO a CNA 1501, pe care se conțin fișierul audio: „12.32.29(27-12-2014) t. wav” și fișierul video „27.12.2014 12-33-12 t. avi” /Vol.I, f.d.40-50, 60/.

26. Colegiul Penal analizând probele prezentate de către partea acuzării și partea apărării cercetate în ședința de judecată a instanței de apel, consideră că instanța de fond a stabilit corect situația de fapt, constatând necesitatea achitării inculpatului, C. S. F. , de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (2), lit. d) Cod penal al RM, corect stabilind lipsa în acțiunile acestuia a elementelor constitutive ale infracțiunii incriminate.

27. Colegiul Penal reține că conform ordonanței procurorului în Procuratura Anticorupție, E. B. , din data de 30 decembrie 2014, s-a dispus punerea sub învinuire a lui C. S. F. pentru faptul că exercitând profesia de avocat în baza licenței nr. 1180 din 13.07.2006, reprezentând interesele lui E. C. , susținând că are influență asupra judecătorilor și procurorilor din sectorul Rîșcani, mun. Chișinău, în vederea stabilirii Penitenciarului nr. 10, în calitate de loc al executării pedepsei ultimului, a pretins de la E. V. mijloace bănești în cuantum de 1100 euro, dintre care a primit mijloace bănești în cuantum de 900 euro, prin ce a comis trafic de influență în următoarele circumstanțe:

La 21 noiembrie 2014, C. S. F. , aflându-se pe str. XXXX, mun. Chișinău, s-a întâlnit cu E. V., de la care în vederea camuflării acțiunilor sale criminale a pretins suma 300 euro în vederea prestării serviciilor juridice, fără a încheia careva acte confirmative în acest sens, și a pretins suplimentar suma de 600 euro, pe care urma să-i transmită judecătorului în vederea obținerii unei hotărâri prin care să fie stabilit Penitenciarul nr. 10, locul executării pedepsei lui E. C. și pentru procuror în vederea neatacării acesteia la Curtea de Apel.

La 27 noiembrie 2014, C. S. F. în continuarea intențiilor sale criminale îndreptate spre primirea mijloacelor bănești, aflându-se în sediul Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău, i-a comunicat lui E. V. că deja s-a înțeles cu judecătorul, cât și cu procurorul și urmează să le transmită banii anterior conveniți.

Totodată, C. S. F. la data de 27 decembrie 2014, aflându-se în parcare din apropierea centrului comercial „XXX XXX” de pe bd. Dimitrie Cantemir, mun. Chișinău, a pretins repetat mijloace bănești în cuantum de 800 euro, afirmând că deja s-a realizat influența promisă, din care a primit 600 euro.

Astfel, de către organul de urmărire penală acțiunile lui C. S. F. au fost încadrate în baza art. 326 alin. (2), lit. d) Cod penal al RM,

individualizată prin „traficul de influență, exprimată prin pretunderea și primirea banilor, pentru sine, susținind că are influență asupra unei persoane publice sau cu funcție de demnitate publică pentru a îndeplini o acțiune ce intră în exercitarea atribuțiilor acestora, urmate de obținerea rezultatului urmărit”.

28. Colegiul Penal, verificând legalitatea și temeinicia sentinței atacate, pe baza probelor prezentate de către procuror și examinate de prima instanță, probelor cercetate suplimentar în instanța de apel, probelor scrise din dosar, consideră că instanța de fond a constatat în mod justificat faptul că procurorul nu a prezentat probe pertinente, concludente, utile și veridice care ar demonstra că fapta descrisă supra și incriminată lui C. S. F. , întrunește elementele constitutive ale infracțiunii, or, probatoriul administrat este unul insuficient pentru a dovedi cert vina inculpatului, și cu atât mai mult au fost admise mai multe omisiuni de către organul de urmărire penală, care în cele din urmă generează menținerea actului judecătoresc, privind achitarea lui C. S. F. .

Așa fiind, în cele ce succed, instanța de apel va desfășura constatarea efectuată supra.

29. Colegiul Penal, reiterează că conform art. 6 alin. (1) Cod penal al RM, „persoana este supusă răspunderii penale și pedepsei penale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție”.

30. În virtutea prevederilor art. 8 alin.(1)-(3) Cod de Procedură Penală al RM, „alin. (1) persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu-i va fi dovedită, în modul prevăzut de prezentul cod, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale, și nu va fi constatată printr-o hotărâre judecătorească de condamnare definitivă. Alin. (2) nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Alin. (3) concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuțului, învinuitului, inculpatului”.

În conformitate cu prevederile art. 389 Cod de procedură penală al RM „alin. (1) sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată. Alin. (2) sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale și citite în instanța de judecată în absența lor. Alin. (3) declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale pot fi puse la baza sentinței de condamnare numai în ansamblu cu alte probe suficiente de învinuire și cu condiția că, la urmărirea penală, a avut loc confruntarea cu bănuțul, învinuitul sau că martorul a fost audiat în condițiile art.109 și 110, în cazul în care inculpatul nu a participat la confruntare cu acest martor în cadrul ședinței de judecată. Alin. (4) sentința de condamnare se adoptă: pct. 1) cu stabilirea pedepsei care urmează să fie executată; pct. 2) cu stabilirea pedepsei și cu liberarea de executarea ei în cazul amnistiei conform art.107 din Codul penal și în cazurile prevăzute în art.89 alin.(2) lit. a), b), c), e), f) și g) din Codul penal; pct. 3) fără stabilirea pedepsei, cu liberarea de răspundere penală în cazurile prevăzute în art.57 și 58 din Codul penal, cu liberarea de pedeapsă în cazul prevăzut în art.93 din Codul penal sau al expirării termenului de prescripție”.

Iar în contextul art. 6 par. 1) și 2) al Convenției Europene a Drepturilor Omului, „orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public și în termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărârea trebuie să fie pronunțată în mod public, dar accesul în sala de ședință poate fi interzis presei și publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părți a acestuia, în interesul moralității, al ordinii publice ori al securității naționale într-o societate democratică, atunci când interesele minorilor sau protecția vieții private a părților la proces o impun, sau în 10 11 măsura considerată absolut necesară de către instanță când, în împrejurări speciale, publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiției. Orice persoană acuzată de o infracțiune este prezumată nevinovată până ce vinovăția sa va fi legal stabilită”.

În același timp, Colegiul Penal reiterează că, dreptul la un proces echitabil la care se atribuie și faptul că hotărârea pronunțată într-o cauză urmează a fi motivată. Astfel, în cauzele *HiroBalani contra Spaniei*, *Vandehurk contra Olandei*, *Ruiz Torija contra Spaniei*, *Highins contra Franței* din 1998, *Helle contra Finlandei* 1997 și *Boldea contra României* din 2007, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraf 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia în funcție de natura hotărârii. Trebuie avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

31. Mai mult, Colegiul Penal remarcă că sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost înlăturate și apreciate în modul corespunzător.

Vinovăția persoanei în săvârșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul când instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetînd nemijlocit toate probele prezentate, iar îndoielile, care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului și în limita unei proceduri legale, a dat răspunsuri la toate chestiunile prevăzute în art. 385 Cod de procedură penală al RM.

32. Avînd în vedere cele expuse mai sus, Colegiul Penal nu identifică probe pertinente, admisibile, concludente, veridice și utile prin care s-ar confirma existența în acțiunile lui C. S. F. a faptei infracționale incriminate de trafic de influență.

33. În acest context, Colegiul Penal va nota că în cadrul urmăririi penale, de către organul de urmărire penală nu au fost administrate suficiente probe ce să demonstreze cu certitudine și indubitabil că fapta incriminată, ca fiind comisă de către C. S. F. , ar întruni elementele constitutive ale infracțiunii date, în situația în care întreaga învinuire este bazată exclusiv pe declarațiile martorului, E. V., care nu au fost confirmate prin alte careva probe, de altfel declarațiile martorului dat, depuse la etapa judecării cauzei în instanța de

fond, se contrazic fața de declarațiile celorlalți martori, cit și probatoriu administrat la caz de către procuror.

Mai mult ca atât, Colegiul Penal va reține și faptul că în cazul de față, procurorul la etapa judecării cauzei în instanța de apel, a făcut referire și a pledat pentru cercetarea doar a acelorași declarații și probe scrise, care au servit obiectul examinării și analizei de către instanța de fond, care a ajuns la concluzia de achitare, fără a fi prezentate la etapa verificării probatoriului dat de către instanța de apel a altor probe noi, care ar demonstra cu vehemență existența în acțiunile lui C. S. F. , a elementelor constitutive ale infracțiunii de trafic de influență, or, organul de urmărire penală în acest caz a acționat unilateral și neobiectiv, neadministrând suficiente probe, dar și neefectuând întreg ansamblul de acțiuni procesuale, care să demonstreze existența elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (2), lit. d) Cod penal al RM, în acțiunile lui C. S. F. .

Așa dar, în virtutea art. 19 alin. (3) Cod de procedură penală al RM, „organul de urmărire penală are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția bănuitului, învinuitului, inculpatului, cât și cele care îl dezvinovățesc, precum și circumstanțele care îi atenuează sau agravează răspunderea”.

Conform art. 252 Cod de procedură penală al RM, „urmărirea penală are ca obiect colectarea probelor necesare cu privire la existența infracțiunii, la identificarea făptuitorului, pentru a se constata dacă este sau nu cazul să se transmită cauza penală în judecată în condițiile legii și pentru a se stabili răspunderea acestuia”.

Iar din economia rigorilor art. 254 alin. (1) Cod de procedură penală al RM, „organul de urmărire penală este obligat să ia toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei pentru stabilirea adevărului”.

Reiterând aceste rigori de drept, Colegiul Penal determină că în acest caz, organul de urmărire penală a înaintat învinuirea lui C. S. F. , axându-se în cea mai mare parte pe declarațiile martorului, E. V., care însă nu coroborează cu celelalte probe administrate în cursul urmăririi penale, cu atât mai mult acestea sunt contrazise de alte probe, nemijlocit declarații ale martorilor, cât și alte acte ale acțiunilor procesuale efectuate la caz.

De altfel, organul de urmărire penală având obligațiunea de drept de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru stabilirea adevărului, a mers pe o cale greșită, orientînd în acest sens întreg probatoriul, într-o direcție eronată și neînălăturînd divergențele în declarațiile martorului, E. V., ale cărei relatări au avut tentă provocatoare, cât și ale celorlalți martori, și neadministrînd suficiente probe în confirmarea circumstanțelor deplînsse organului de urmărire penală al Centrului Național anticorupție, de către E. V..

Față de cele ce preced, instanța de apel va reține că efectuarea unei anchete ineficiente afectează grav dreptul părților asupra unui proces echitabil, consacrat de art. 6 CEDO, iar nemijlocit la caz atrage pronunțarea unui act judecătoresc de achitare, act pronunțat absolut legal și just de către instanța de fond, soluție care în viziunea instanței de apel este corectă și corespunzătoare stării de fapt constatate la caz.

Convenția Europeană reglementează în principal drepturi substanțiale, pe care statele s-au obligat conform art. 1 să le asigure tuturor persoanelor ce se află sub jurisdicția sa.

Jurisprudența CEDO atestă în acest sens că, „statul este responsabil pentru omisiunile autorităților cărora le-a delegat sarcini în vederea respectării drepturilor și a libertăților fundamentale ale omului și care nu au întreprins măsuri prompte și adecvate în vederea executării acestora”. Instanțele de judecată vor ține cont de faptul că deciziile, acțiunile/inacțiunile autorităților de stat, autorităților administrației publice locale, ale persoanelor cu funcții de răspundere, judecătorului, inclusiv a ofițerului de urmărire penală și a procurorului, trebuie să corespundă nu doar legislației Republicii Moldova, dar și principiilor generale unanim recunoscute, normelor dreptului internațional, tratatelor internaționale ratificate de Republica Moldova, inclusiv CEDO și Protocoalele sale în interpretarea Curții Europene (art.4 alin.(2) din Constituția Republicii Moldova). Sarcina primordială cu privire la aplicarea prevederilor CEDO revine instanțelor naționale. Astfel la judecarea cauzelor instanțele de judecată trebuie să verifice dacă legea penală sau actul, care urmează a fi aplicat, și care prevede drepturi și libertăți proclamate de CEDO sunt compatibile cu prevederile acesteia.

34. Așa dar, cu referire la componența de infracțiune prevăzută de art. 326 alin. (2), lit. d) Cod penal al RM, urmează a fi relatat că aceasta presupune existența următoarelor elemente constitutive:

Așa dar, obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute la art. 326 Cod penal al RM îl constituie relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care este incompatibilă cu bănuiala că persoanele publice, persoanele cu funcție de demnitate publică, persoanele publice străine sau funcționarii internaționali pot fi influențați în exercitarea atribuțiilor lor.

În cazul în care modalitatea faptică a infracțiunii analizate (presupunând modalitatea normativă de pretindere a remunerației ilicite) este cea de extorcare a remunerației ilicite, în plan secundar, se aduce atingere relațiilor sociale cu privire la integritatea corporală, sănătatea sau libertatea psihică (morală) a persoanei.

În contextul expus, Colegiul Penal reține că de fapt nu și-a găsit confirmare caracteristica dată a infracțiunii de trafic de influență, de fapt, nefiind confirmat prin careva probe că nemijlocit inculpatul, C. S. F. , a acționat în vederea influențării judecătorului, cât și a procurorului, care au examinat demersul Penitenciarului nr. 10 Goian, privind menținerea în continuare a condamnatului, E. C. , în penitenciarul dat, și netransferarea acestuia într-un penitenciar pentru maturi.

Sub aspectul expus, Colegiul Penal reiterează că în situația descrisă, unica probă, care în viziunea procurorului denotă obiectul

juridic al infracțiunii de trafic de influență în acest caz, sunt declarațiile martorului, E. V., ale cărei relatări, sunt de altfel combătute, chiar și prin relatările martorului acuzării, E. P., soțul martorului, E. V., care a menționat că nu a cunoscut despre cele discutate între C. S. F. și soția sa, totodată dînsul a menționat că nu a auzit că soția sa să-i fi spus că a discutat cu C. S. F. despre faptul ca acesta să influențeze prin careva metode judecătorul sau procurorul care au examinat cauza privind transferul condamnatului, E. C., într-un alt tip de penitenciar.

În aserțiunea dată, instanța de apel va reține că obiectul material sau imaterial al infracțiunii specificate la art. 326 Cod penal al RM îl reprezintă remunerația ilicită. Aceasta se exprimă în banii, titlurile de valoare, serviciile, privilegiile, alte bunuri sau avantaje necuvenite făptuitorului (adică, traficantului de influență).

În vederea aplicării răspunderii conform art. 326 Cod penal al RM, banii, titlurile de valoare, serviciile, privilegiile, alte bunuri sau avantaje - pretinse, acceptate sau primite de către făptuitor - trebuie să fie necuvenite. Ceea ce înseamnă că aceste foloase nu-i sunt legal datorate făptuitorului. De asemenea, aceasta înseamnă că făptuitorul nu-i achită terțului interesat (sau, altfel spus, cumpărătorului de influență) valoarea banilor, a titlurilor de valoare, a serviciilor, a privilegiilor, a altor bunuri sau avantaje pretinse, acceptate sau primite. În fine, mai rezultă că banii, titlurile de valoare, serviciile, privilegiile, alte bunuri sau avantaje constituie o remunerație pentru intervenția făptuitorului pe lângă persoana publică, persoana cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau funcționarul internațional, pentru ca oricare din acești factori de decizie să-și îndeplinească sau nu ori să întârzie sau să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale.

La acest capitol, instanța de apel reține că conform procesului-verbal privind consemnarea măsurilor speciale de investigație, controlul transmiterii și primirii banilor din 30 decembrie 2014, se stabilește că la 27 decembrie 2014, E. V. s-a prezentat în sediul Centrului Național Anticorupție, a primit suma de 600 euro în bancnote cu nominalul a câte 50, 20, 10 și 5 euro și s-a deplasat la Centru Comercial „XXX XXX”, unde aproximativ la orele 12:30, la parcare specializată a centrului comercial de pe bd. Cantemir, mun. Chișinău, s-a întâlnit cu avocatul, C. S.. La invitația ultimului, E. V. a urcat în automobilul ce aparține lui C. S., de model „XXX XXX”, cu n/î C QA 975, amplasat pe teritoriul parcurii centrului comercial „XXX XXX”, au discutat ceva timp, după care într-o singură tranșă, la orele 12:53 a transmis lui C. S. suma de 600 euro.

Așa dar, analizînd proba vizată, Colegiul Penal notează că de fapt acțiunea procesuală vizată, nu constituie altceva, decît o consemnare a acțiunilor desfășurate de către martorul, E. V., sub controlul colaboratorilor Centrului Național Anticorupție, însă nu demonstrează nemijlocit intenția inculpatului de a primi sumele de bani, pentru pretinsele acțiuni de influență a procurorului și a judecătorului.

Așa dar, Colegiul Penal menționează că în cazul de față, conform învinuirii, însuși relatărilor martorului, E. V., depuse în cadrul urmăririi penale, aceasta a menționat că C. S. F. estorcă de la aceasta în total suma de 1100 euro, deși în cadrul cercetării judecătorești, martorul a menționat că a achitat avocatului, C. S. F., pentru serviciile sale posibil 300 euro în lei la cursul valutar stabilit la acea dată la ce nu-i ajungea ori 50, ori 500 lei, la ce C. S. a spus că nu este o problemă. De altfel într-un mod neclar, ulterior, la întrebările adresate martorului, E. V., în cadrul audierii în ședința instanței de fond, aceasta a specificat că pentru contractul încheiat cu avocatul socrul ei i-a transmis suma de 5000 de lei, echivalentul a 10 000 ruble rusești și totodată a specificat că contractul l-a încheiat atunci cînd a transmis suma de 600 de euro bani pe care i-a primit de la Centrul Național Anticorupție, însă bon de plată nu a primit, fapt care contravine relatărilor inculpatului, C. S. F., care a menționat că discutînd cu E. V. despre problema menționată, s-a înțeles cu ultima despre onorariul său în sumă de 600 euro, ce la moment era echivalentul în lei a sumei de 11 350 lei, E. V. acceptînd condițiile acordării asistenței juridice. Suma de 11 350 lei în contractul de acordare a asistenței juridice inculpatul a indicat-o în contractul nr. 21 din 24 noiembrie 2014 cu creionul datorită faptului că martorul, E. V., care a solicitat acordarea asistenței juridice pentru E. C., nu a achitat-o la momentul întocmirii contractului, urmînd ca această sumă să fie achitată mai tîrziu, totodată rubrica „beneficiar” din contract nefiînd completată datorită faptului că contractul urma să fie semnat nemijlocit de către E. C..

Totodată, Colegiul Penal reține, că din declarațiile martorului, C. P., reiese că din discuțiile cu E. V. și C. S. F., a înțeles că aceștia au ajuns la un numitor comun, privind încheierea contractului, chiar în ziua cînd s-au întâlnit.

Totodată, conform procesului-verbal de cercetare a documentelor din 05 ianuarie 2015, prezentate benevol de către C. S., ridicate la data de 27 decembrie 2014, în cadrul efectuării percheziției la locul transmiterii banilor, și anume contractul de acordare a asistenței juridice nr. 25 din 24 noiembrie 2014, încheiat între avocatul, C. S., și E. V. în original, reiese cert constatat faptul că pentru serviciile avocatului, C. S. F., s-a achitat suma de 300 euro.

În asemenea mod, Colegiul Penal constată că de fapt, în cazul de față, prin adresarea de către E. V., către organele de resort, adică către Centrul Național Anticorupție, a avut loc realizarea acțiunii de provocare la comiterea infracțiunii de trafic de influență a avocatului, C. S. F., de vreme ce nu au fost administrate careva date, ce să confirme indubitabil, că de fapt, s-a realizat nemijlocit primirea banilor, ca recompensă ilicită, în vederea asigurării atingerii scopului scontat, adică nemijlocit admiterii demersului, privind menținerea în continuare a condamnatului, E. C., în Penitenciarul nr. 10 Goian.

La capitol dat, Colegiul Penal subliniază în primul rînd faptul că martorul, E. V., a menționat că inculpatul, C. S. F., o telefona insistent după pronunțarea încheierii, pentru ca să-i transmită suma de 600 de euro, pretinzînd că dînsul a pus banii din buzunarul său, astfel conform interceptărilor convorbirilor telefonice, faptul dat nu a fost confirmat.

De altfel, instanța de apel reține că martorul, E. V., a susținut că după ce C. S. F. a pretins de la dînsa suma de 600 de euro, ea a mers și a procurat un dictofon, pentru a înregistra convorbirile cu avocatul, C. S. F., și doar după aceasta s-a adresat către Centrul Național Anticorupție cu o sesizare, deși acțiunile date urmau a fi efectuate în mod normal și corect procesual imediat, adică martorul, E. V., urma să sesizeze Centrul Național Anticorupție, de la bun început, din momentul ce C. S. F. a pretins că are influență asupra procurorului și a judecătorului, însă într-un mod neclar, și acționînd arbitrar, cu scopul de provocare, a procurat un dictofon, în care a înregistrat convorbirile dintre ea și avocatul, C. S. F..

Tot aici, Colegiul Penal reține că conform procesului-verbal de cercetare la fața locului din 25 decembrie 2014 cu anexe, a fost cercetat dictofonul „Olympus WS-311M Digital Voice Recorder”, prezentat de către E. V., ce conține înregistrarea convorbirii dintre E. V. și C. S. din 24 decembrie 2014, astfel, de către organul de urmărire penală, a fost administrată această probă, cu încălcarea rigorilor art. 126 Cod de procedură penală al RM, în situația în care nu a fost verificată veridicitatea convorbirilor și nemijlocit vocilor pe fișierele vizate, și nefiind constatat în ce mod a fost obținută această probă, însă necăutând la acest fapt, înregistrarea vizată este administrată și pusă la baza învinuirii, deși nu a fost cercetată nici în ședința instanței de fond și nici nu a fost recunoscut în calitate de corp delict.

Mai mult ca atât, martorul, E. V., fiind audiată în ședința instanței de fond, într-un mod neclar, a menționat că nu-și amintește dacă i-a fost restituit dictofonul „Olympus WS-311M Digital Voice Recorder”, iar martorul, E. P., care este soțul ultimei a susținut că nu cunoaște nimic despre faptul dacă soția sa, E. V., a procurat dictofon și că soția sa îi comunica despre toate acțiunile întreprinse de către avocatul, C. S. F., și totodată îi spunea nemijlocit ce bani a achitat, cât și ce s-a făcut, totodată martorul, E. P., a susținut că nu a cunoscut despre faptul că soția sa, E. V., s-a adresat la Centrul Național Anticorupție.

În contextul dat, Colegiul Penal notează că trezesc semne de întrebare nemijlocit acțiunile martorului, E. V., care în viziunea instanței de apel a acționat într-un mod provocator, de vreme ce nu este clar de ce dânsa nu s-a adresat organelor de resort imediat ce i s-a pretins transmiterea de careva sume de bani, de către avocatul, C. S. F., pentru pretinsa influență asupra judecătorului și a procurorului care au participat la examinarea demersului privind menținerea condamnatului, E. C., în Penitenciarul nr. 10 Goian.

Sub aspectul expus, Colegiul Penal apreciază ca fiind acțiuni de provocare nemijlocit acțiunile martorului, E. V., atunci când aceasta a procurat dictofonul și a înregistrat convorbirile cu avocatul, C. S. F., or, în cazul de față și în asemenea mod, dânsa a acționat doar cu scopul de inducere în eroare a avocatului și impunerii acestuia de a se conforma unor pretinse influențe așa cum indică martorul, E. V., or, inculpatul, C. S. F., a relatat că acesta nu a pretins careva sume bănești de la E. V., totodată acesta a menționat că se bazează doar pe cunoașterea legislației și nemijlocit pe abilitățile profesionale.

Confirmative acțiunilor provocatoare ale martorului, E. V., sunt și relatările martorului, C. P., care a susținut că la examinarea demersului privind menținerea condamnatului, D. S., complice a condamnatului, E. C., în Penitenciarul nr. 10 Goian, avocatul, C. S. F., nu a pretins de la aceștia careva sume bănești și nici nu putea pretinde, deoarece cerințele privind menținerea în același penitenciar erau legale și admisibile.

Tot aici, Colegiul Penal reține că și martorul, P. S., angajat al Penitenciarului nr. 10 Goian, fiind audiat atât în ședința instanței de fond, cât și în ședința instanței de apel, a menționat că nu au avut loc careva acțiuni privind pretinderea de bani în cadrul examinării chestiunii privind menținerea condamnatului, E. C., în Penitenciarul nr. 10 Goian, totodată martorul a susținut că, la întrebarea sa către C. S. F., care va fi soarta dosarului, avocatul, C. S. F., a răspuns că nu cunoaște, și că se bazează doar pe propria sa experiență și cunoașterea legislației, cu atât mai mult că martorul, P. S., a confirmat clar că condamnatul, E. C., cădea sub incidența art. 72 Cod penal al RM, și acesta putea fi menținut absolut legal în continuare în Penitenciarul nr. 10 Goian, pînă la executarea integrală a pedepsei, fără a fi transferat într-un alt penitenciar pentru maturi.

Subsidiar, Colegiul Penal, rezumînd totalitatea împrejurărilor expuse, consideră că în acest caz, nemijlocit acțiunile martorului, E. V., au avut o tentă de provocare, de vreme ce C. S. F. a menționat în ședința de judecată, cât și martorul, C. P., că C. S. F. l-a întrebat pe C. P. ce este cu E. V., deoarece dânsa îl telefonează și îl întreabă, dacă s-ar fi înțeleș cu procurorul și cu judecătorul.

În contextul celor precitate, Colegiul Penal reține că relevant la caz este și jurisprudența CTEDO, astfel că în hotărîrea Teixeira de Castro vs Portugalia, din 09 iunie 1988, Curtea a statuat că „acțiunile celor doi polițiști au ieșit din raza agentului sub acoperire, adică a cursei, deoarece ei au provocat săvîrșirea infracțiunii și nimic nu demonstrează, că fără ei aceasta infracțiune ar fi fost săvîrșită. Amestecul polițiștilor și folosirea lui G. Fransisco Teixeira de Castro în săvîrșirea infracțiunii înseamnă, că de la bun început, el a fost lipsit de dreptul la un proces echitabil, astfel s-a încălcat paragraful 1 art. 6 al Convenției Europene Despre Drepturile Omului”.

În cauza Constantin vs România, nr. 23782/06 din 07 decembrie 2009, Curtea a reiterat că „jurisprudența sa recentă pe terenul art. 6, prin care a dezvoltat conceptul de provocare (entrapment), distinct de folosirea legitimă a operațiunilor sub acoperire și a reafirmat obligația instanțelor naționale de a proceda la o examinare atentă a materialului din dosar în cazul în care inculpatul invocă instigarea din partea poliției. În acest context, Curtea a stabilit, de asemenea, ca rolul său, în temeiul art. 6 alin. 1 nu este acela de a determina dacă anumite mijloace de probă au fost obținute legal, ci de a examina dacă această „nelegalitate” a condus la încălcarea unui alt drept protejat de Convenție; ei îi revine, prin urmare, rolul de a examina calitatea evaluării pretinsei provocări, făcută de instanțele naționale și de a se asigura ca acestea au protejat în mod adecvat drepturile acuzatului, în special dreptul la o procedură contradictorie și la „egalitatea armelor”. Pentru a stabili dacă agenții sub acoperire s-au limitat la a „investiga activitatea infracțională într-un mod pur pasiv” sau a fost o provocare a poliției, m prezenta cauza. Curtea a luat în considerare următoarele aspecte. Nimic din trecutul reclamanților nu sugera o predispoziție către traficul de droguri. Simplul fapt ca unul dintre ei fusese condamnat pentru consum de droguri nu poate schimba concluzia Curții. Curtea reține ca procurorul nu a furnizat detalii și nu s-a referit la niciun mijloc de probă obiectiv privind comportamentul pretins nelegal al reclamanților în rezoluția de începere a urmăririi penale. În plus, nici în posesia primului reclamant și nici în locuința celui de-al doilea nu a fost găsită heroina”.

Subsidiar, instanța de apel menționează și faptul că în cauza "M. Kestas Ramanauskas vs. Lituania", Curtea a indicat că „va fi provocare polițienească ori de cîte ori polițiștii nu se vor limita la o examinare permanentă, dar pasivă a activității criminale, dar vor exersa asupra făptuitorului o influență, de natura sa instige comiterea unei infracțiuni, pentru ca ulterior să atragă persoana la răspundere penală”.

Astfel, Colegiul Penal se arată convins de faptul că martorul, E. V., în acest caz, a acționat de fapt, doar cu scopul pretinsei confirmări a infracțiunii de trafic de influență, care de fapt nu a avut loc, în situația în care adresarea acesteia pe marginea pretinselor acțiuni ilegale de trafic de influență din partea lui C. S. F., nu au avut loc, în contextul în care martorii audiați pe parcursul cercetării judecătorești, au confirmat că de fapt nu a existat nici-o înțelegere între C. S. F. și procurorul dar și judecătorul care au examinat

demersul privind menținerea lui E. C. în Penitenciarul nr. 10 Goian.

Tot aici, Colegiul Penal reține că conform procesului-verbal de cercetare a obiectelor din 25 decembrie 2014 cu anexe, a fost cercetat telefonul mobil de model „Samsung GT-I9105 prezentat benevol de E. V., care conține mesaje SMS primite de la nr. de telefon 069121203 utilizat de C. S., astfel actul procesual vizat, nu arată decât convorbirile prin intermediul mesajelor SMS, între avocatul, C. S. F., și martorul, E. V..

Iar de referință la mesajul cu conținutul „oameni buni, unde vă este cuvântul? Nu mă faceți să revendic decizia”, Colegiul Penal menționează că acesta nu servește temei de a considera că a avut loc acțiunea de influență, cu obținerea urmărilor scontate, în contextul în care, atât C. S. F., dar și martorul, C. P., au susținut că de fapt, E. V., nu și-a onorat obligațiunile contractuale, și din acest motiv, C. S. F. o telefona pe E. V., care nu-i răspundea la apelurile telefonice, ulterior, acesta i-a expediat și mesajul dat.

De reținut tot aici, este și faptul că martorul, E. P., a menționat că din spusele soției sale, E. V., C. S. F. îi cere 1000 de euro, deși martorul, E. V., a menționat că de fapt, C. S. F. îi solicita ultima tranșă de 600 de euro, neclarități care de asemenea nu au fost înlăturate.

Contradicțiile între declarațiile martorului, E. V., și soțul acesteia, martorul, E. P., însă nu se finisează aici, în contextul în care, martorul, E. V., a susținut în cadrul audierii sale în ședința instanței de fond, că pentru serviciile avocatului, C. S. F., dânsa a achitat suma de 300 de euro, iar martorul, E. P., în ședința instanței de fond a relatat că din spusele soției sale, pentru serviciile avocatului, C. S. F., au fost achitate de către soție, suma de 4000 lei, ulterior însă, fiind audiat în ședința instanței de apel, martorul, E. P., a susținut că din spusele soției sale, E. V., pentru serviciile avocatului, C. S. F., s-a achitat suma de 5 000 lei, astfel că aceste contradicții între declarațiile martorilor vizați nu au fost înlăturate de către acuzare.

De continuare, relevând elementele constitutive ale infracțiunii incriminate lui C. S. F., instanța de apel va menționa că acțiunea prejudiciabilă prevăzută la art. 326 Cod penal al RM cunoaște următoarele trei modalități normative cu caracter alternativ: 1) pretinderea de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje, ce nu i se cuvin făptuitorului; 2) acceptarea de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje, ce nu i se cuvin făptuitorului; 3) primirea de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje, ce nu i se cuvin făptuitorului.

Sub aspectul dat, Colegiul Penal reține că în cazul de față, fapta prejudiciabilă incriminată lui C. S. F., nu s-a realizat în nicio formă, de vreme ce însuși C. S. F. a menționat că suma de bani transmisă de către E. V., era destinată pentru serviciile sale, în calitate de avocat, și că această sumă constituia 600 de euro, echivalentul în lei a sumei de 11 350 lei.

Mai mult ca atât, Colegiul Penal menționează că însuși comportamentul lui C. S. F., ulterior documentării sale de către Centrul Național Anticorupție, nu a denotat că acesta ar fi întreprins careva acțiuni de trafic de influență, având în vedere că chiar fiind efectuată percheziția în automobilul personal, acesta a predat benevol mijloacele bănești, totodată avocatul, C. S. F., a predat benevol și contractul de asistență juridică încheiat între el și martorul, E. V..

În situația descrisă, Colegiul Penal reiterează că infracțiunea specificată la art. 326 Cod penal al RM este o infracțiune formală. Ea se consideră consumată din momentul pretinderii, acceptării sau primirii în întregime a remunerației ilicite.

Așa dar, Colegiul Penal constată că de fapt, traficul de influență imputat lui C. S. F. în general nu și-a găsit confirmare, dar și cu atât mai mult nu a fost consumat, în contextul în care însuși alegațiile procurorului privind pretinderea de către C. S. F. a sumelor de bani invocate în învinuire, de vreme ce întreaga învinuire s-a bazat în exclusivitate pe relatările subiective și provocatoare ale martorului, E. V., ale cărei relatări nu și-au găsit confirmare prin alte probe.

De asemenea, instanța de apel va reține că latura subiectivă a infracțiunii specificate la art. 326 Cod penal al RM se caracterizează prin intenție directă. Motivul infracțiunii în cauză constă, în principal, în interesul material sau în năzuința de a obține unele avantaje nepatrimoniale.

Așa dar, Colegiul Penal atestă că conform procesului-verbal privind consemnarea măsurilor speciale de investigație din data de 23 ianuarie 2015, interceptarea și înregistrarea comunicărilor și imaginilor a întâlnirilor ce au avut loc între E. V. și avocatul, C. S., precum și cu alte persoane implicate la pretinderea și primirea mijloacelor bănești de la E. V., în temeiul ordonanței procurorului în Procuratura Anticorupție, E. B., din 26 decembrie 2014 și încheierii judecătoarei de instrucție a Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău, nr. 11-4209/2014 din data de 26 decembrie 2014, conform căruia se stabilește că comunicările interceptate au fost înregistrate pe suport electronic de tip CD-R de model „Barges”, număr de inventar a DAO a CNA 1501, pe care se conțin fișierul audio: „12.32.29(27-12-2014) t. wav” și fișierul video „27.12.2014 12-33-12 t. avi”.

Așa dar, Colegiul Penal consideră că în contextul măsurii speciale de investigație efectuate, nu s-a constatat faptul că avocatul, C. S. F., ar fi pretins careva sume de bani de la martorul, E. V., în vederea executării influenței asupra judecătoarei cît și a procurorului, ci din contra, s-a identificat de fapt, că apărătorul, C. S. F., însuși în contractul de asistență juridică, încheiat între dînsul și E. V., s-a specificat cu pixul suma de 600 de euro și cu creionul suma de 11 350 lei, fapt ce confirmă de altfel versiunea inculpatului, C. S. F..

La fel, instanța reține că pentru existența infracțiunii specificate la art. 326 Cod penal al RM, este necesar ca acțiunile pentru care se promite intervenția să fie realizate de către persoana publică, persoana cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau funcționarul internațional în exercitarea funcției sale. Se are în vedere că acțiunile în cauză aparțin de sfera atribuțiilor de serviciu sau de competența respectivului factor de decizie.

În aserțiunea dată, Colegiul Penal atestă că de fapt, nu și-a găsit realizarea intervenția din partea persoanelor publice, or, conform procesului-verbal de cercetare la fața locului din 27 ianuarie 2015, conținute în dosarul nr. 21-393/14 privind examinarea demersului administrației instituției penitenciare nr. 10 Goian, mun. Chișinău, privind stabilirea tipului penitenciarului condamnatului, E. C. Constantin, 14.08.1996, și detinerea în continuare a condamnatului în institutia penitenciară nr. 10 Goian, mun. Chisinau, judecător.

Astfel, instanța de apel menționează că în cazul dat, inculpatul, C. S. F. , a infirmat faptul că dînsul ar fi pretins influență față de judecător și procuror, mai mult ca atît, martorul, C. P. , a relatat că la întîlnirea sa cu C. S. F. , l-a întrebare ce va fi cu dosarul, la ce C. S. F. i-a răspuns că se bazează pe experiența personală și pe cunoașterea legislației.

Totodată, martorul, P. S. , a susținut în ședința de judecată a instanței de fond și apel că de asemenea l-a întrebare pe C. S. F. , ce se va hotărî, iar avocatul, C. S. F. , a răspuns că se bazează pe experiența profesională, mai mult ca atît martorul a reiterat că de fapt, condamnatul, E. C. , cădea sub incidența normei art. 72 Cod penal al RM, și la Comisia Penitenciarului cererea dată a fost examinată și considerată întemeiată, totodată a menționat că existau suficiente temeiuri de fapt și de drept, pentru ca condamnatul, E. C. , în continuare să fie lăsat pentru executarea pedepsei închisorii, în penitenciarul nr 10, și să nu fie transferat într-un alt penitenciar pentru maturi.

La fel, Colegiul Penal relevă că acțiunea de pretindere, acceptare sau primire a remunerației ilicite trebuie să fie realizată nu mai tîrziu decît momentul în care factorul de decizie influențat își îndeplinește (nu-și îndeplinește; întîrzie; grăbește) acțiunile în exercitarea funcției sale.

În cazul de față însă, reieșind chiar din declarațiile martorului, E. V. , se constată că dînsa menționează că C. S. F. ar fi pretins de la dînsa suma de 1000 euro, nemijlocit după examinarea demersului administrației Penitenciarului nr. 10 Goian, privind menținerea în continuare a condamnatului, E. C. , în același penitenciar, de altfel versiune care a fost combătută, în contextul în care atît din relatările lui C. S. F. , cît și din mărturiile depuse de către C. P. , s-a stabilit cu vehemență că de fapt, suma pretinsă de bani, constituiau nu altceva, decît banii destinați pentru asistența juridică acordată de către avocatul, C. S. F. .

În sensul prevederii de la art. 326 Cod penal al RM, influența și mijloacele de înfăptuire a acesteia trebuie să nu fie prevăzute și permise de lege ca o activitate legală, desfășurată pe principiile dreptului, cum ar fi, de exemplu, în cadrul profesiei de avocat, de consilier juridic, de expert sau chiar în executarea contractului de mandat.

De aceea, activitatea legală, promisă de un avocat de a influența prin mijloace legale (pledoarie, invocarea legii, a probelor etc.) o autoritate judecătorească sau administrativă, nu intră în conceptul de influență folosit de legiuitor în art. 326 Cod penal al RM. În acest sens, acel care rămîne în cadrul drepturilor și îndatoririlor sale profesionale, chiar dacă ar primi un onorariu foarte mare, nu poate fi acuzat că și-a traficant influența. Prin urmare, persoana care ia onorarii mari - fie din cauza onorabilității sale, fie din cauza cunoștințelor sale profesionale și a conștiinței cu care își îndeplinește datoria - nu poate cădea sub incidența prevederii de la art. 326 Cod penal al RM.

La acest capitol, Colegiul Penal constată cu certitudine că de fapt, C. S. F. , nu a făcut altceva, decît să-și exercite atribuțiile de apărător în temeiul contractului de asistență juridică, încheiat cu E. V. , și, din relatările martorului, E. V. , rezultă că aceasta și-a dat acordul asupra serviciilor ce urmează a fi prestate de către avocat, cu atît mai mult că dînsa a și semnat contractul de asistență juridică.

De fapt, Colegiul Penal constată reieșind din declarațiile martorilor, C. P. și P. S. , că chiar înainte de ședința de judecată la examinarea demersului Penitenciarului nr. 10 Goian, la întrebarea care va fi rezultatul ședinței de judecată, avocatul, C. S. F. , a răspuns că se bazează pe cunoașterea legislației și nemijlocit pe experiența profesională.

În atare conținut, instanța de apel atestă că în cazul de față, acțiunea pretins a fi trafic de influență, imputată lui C. S. F. , s-a realizat de fapt prin activitatea corectă, și conformă a avocatului, cu respectarea normelor procesuale și deontologice de către avocatul, C. S. F. , și, influența acestuia asupra judecătorului sau procurorului nu a depășit limita legală, în contextul în care avocatul, C. S. F. , a acționat doar în susținerea demersului și a invocat temeiurile de fapt și de drept în vederea menținerii de continuare a condamnatului, E. C. , în Penitenciarul nr. 10 Goian.

În sensul prevederii de la art. 326 alin (2), lit. d) Cod penal al RM, faptul că săvîrșirea infracțiunilor specificate la art. 326 alin. (1) Cod penal al RM este urmată de influența promisă înseamnă că traficantului de influență i-a reușit să exercite influență asupra unei persoane publice, persoane cu funcție de demnitate publică, persoane publice străine sau asupra unui funcționar internațional, pentru a-1 face să îndeplinească sau nu ori să întîrzie sau să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale.

Pe fundalul celor desprinse, Colegiul Penal consideră că de fapt acțiunea incriminată lui C. S. F. , de trafic de influență în realitate nu și-a găsit confirmare, prin neîntrunirea elementelor constitutive ale infracțiunii date, or, s-a constatat cu vehemență că de fapt, transmiterea banilor în sumă de 600 euro, nu a fost altceva decît nemijlocit primirea de către C. S. F. , în calitate sa de avocat, a remunerației legale care îi revenea, urmare a apărării drepturilor, libertăților și intereselor legitime ale condamnatului, E. C. .

Sub aspectul celor reiterate, instanța de apel consideră neîntemeiate alegațiile Procurorului în Procuratura Anticorupție, C. S. , precum că inculpatul nu a recunoscut vina în cele incriminate, la faza de urmărire penală recunoscînd exact doar faptele și consecutivitatea acțiunilor, însă declarînd că cele efectuate au avut la bază un alt scop decît cel indicat în ordonanța de punere sub învinuire, or, este dreptul inculpatului, C. S. F. , de a nu recunoaște vina și de a nu mărturisii împotriva sa, în acest context nerecunoașterea vinovăției, nu poate echivala cu o careva bănuială, privind implicarea persoanei la comiterea unei, sau altei infracțiuni.

Nu pot fi admise nici motivele procurorului precum că în cadrul cercetării judecătorești, E. V. , a confirmat faptul că C. S. F. a pretins de la dînsa direct mijloacele bănești confirmînd faptul că are influență și și-a realizat acea influență asupra judecătorului și procurorului din sect. Rîșcani, mun. Chișinău, în contextul în care de fapt, doar martorul, E. V. , a indicat asupra pretenției influenței invocate de către C. S. F. , deși acest fapt nu și-a găsit confirmare, urmare a audierii martorilor acuzării, E. P. , care deși a menționat că a relatat ce cunoaște din spusele soției sale, E. V. , însă relatînd cu contradicții acțiunile făcute de către E. V. , dar și a martorilor, C. P. și P. S. , care au confirmat că de fapt C. S. F. a menționat că nu cunoaște ce hotărîre va fi emisă pe marginea examinării demersului privind menținerea condamnatului, E. C. , în Penitenciarul nr. 10 Goian, de continuare, dar și că se bazează pe experiența profesională

și cunoașterea legislației.

Este neîntemeiată și alegația procurorului precum că martorul, E. V., a confirmat că încheierea contractului urma să aibă loc după transmiterea banilor, unde urma să fie introdusă o sumă de bani mult mai mică deoarece contractul de asistență juridică nu reprezenta decât camuflarea relațiilor criminale pe segmentul primirii mijloacelor bănești, or, procurorul de fapt distorsionează declarațiile martorului, E. V., depuse nemijlocit la faza cercetării judecătorești și se bazează doar pe relatările acestui martor depuse la faza urmăririi penale, cu atât mai mult că în ședința de judecată atât în instanța de fond, cât și în ședința instanței de apel, martorul, C. P., a relatat că C. S. F. nu cunoștea ce hotărâre va fi adoptată pe marginea cauzei lui E. C., și tot acest martor, a confirmat că în cauza examinată anterior în privința lui D. S., în cadrul căreia de asemenea a participat în calitate de avocat, C. S. F., careva influență, sau alte acțiuni ilegale din partea lui C. S. F., nu au fost admise.

La fel, nu poate fi admis nici motivul invocat de procuror, precum că martorul, E. P., a confirmat pe deplin faptul pretinderii de a avea influență asupra unei persoane publice și la fel a confirmat faptul transmiterii mijloacelor bănești și a sumei de bani care era constant majorată de învinuit, în contextul în care, de fapt, martorul, E. P., a relatat ce cunoaște, doar din spusele soției sale, E. V., și acesta a susținut că nu cunoștea despre faptul adresării de către soția sa la Centrul Național Anticorupție, totodată nu știa despre faptul că soția sa a procurat un dictofon pentru înregistrarea discuțiilor cu C. S. F., mai mult ca atât, declarațiile martorului, E. P., față de declarațiile martorului, E. V., conțin contradicții esențiale, care nu au fost înlăturate și anume, martorul E. P., a susținut că soția i-a spus precum că C. S. F. ar fi pretins suma de 1000 euro, deși martorul, E. V., a menționat că C. S. F. a pretins de două ori sume de bani, prima dată 500 de euro, ulterior încă 600 de euro, de asemenea martorul, E. V., a menționat că pentru serviciile avocatului, C. S. F., a achitat 300 de euro, pe când însă martorul, E. P., a menționat fiind audiat în ședința instanței de fond că soția sa i-a comunicat că pentru serviciile avocatului, C. S. F., a achitat suma de 4000 lei, iar în ședința instanței de apel, martorul a confirmat că de fapt, soția sa a achitat pentru serviciile avocatului, C. S. F., suma de 5000 lei.

Este absolut neîntemeiat și lipsit de substrat factologic alegația procurorului, de referință la careva relații între C. S. F. și martorul, C. P., precum și garantarea de către ultimul a achitării de către E. V. a sumei pentru influențarea judecătorului și a procurorului, or, martorul, C. P., de altfel ca și C. S. F., au relatat că anterior, avocatul, C. S. F., a reprezentat interesele lui D. S., totodată martorul, C. P., a infirmat careva pretinse garanții ce le-ar avea față de C. S. F., mai mult ca atât că martorul, C. P., a reiterat faptul că l-a cunoscut pe avocatul, C. S. F., doar în legătură cu examinarea cauzei privind menținerea în continuare a lui D. S. în Penitenciarul nr. 10 Goian, și doar l-a recomandat pe acesta în calitate de avocat lui E. V., alte careva relații între aceștia nu s-au identificat.

De continuare, instanța de apel consideră absolut nefondat și argumentul precum că contractul de asistență juridică a fost unul fictiv cu scopul camuflării momentului primirii banilor și a scopului real de utilizare a acelor mijloace bănești fapt care se confirmă că suma a fost diminuată și au fost efectuate diferite înscrisuri cu creionul care ulterior urmau a fi modificate după bunul plac a învinuitului, or, conform acestui contract /Vol.I, f.d.80/, se atestă de fapt că inițial au fost făcute înscrisurile cu pixul, în care s-a indicat suma de 300 euro, sumă care a și fost achitată de către E. V. la încheierea acestui contract, iar cu creionul a fost înscrisă suma de 11 350 lei, echivalentul sumei de 600 euro, adică sumă la care au convenit atât C. S. F., cât și E. V..

În contextul expus, Colegiul Penal constată că careva temeieri pentru a considera contractul de asistență juridică încheiat între C. S. F. și E. V. fictiv nu există, cu atât mai mult că avocatul, C. S. F., a participat în calitate de apărător al drepturilor, libertăților și intereselor legitime ale condamnatului, E. C., totodată pînă la moment, contractul în cauză nu a fost reziliat de către părți, pentru a pretinde caracterul fictiv al actului juridic încheiat între părți, cu atât mai mult că martorul, E. P., care este soțul martorului, E. V., și fratele condamnatului, E. C., a declarat că ultimul este satisfăcut de serviciile juridice acordate de către avocatul, C. S..

Nu poate fi admis nici motivul procurorului, de referință la faptul că versiunea înaintată de apărător, precum că a avut loc o provocare și învinuitul a fost manipulat să comită infracțiunea, nu este verosimilă, deoarece declarantul nu este angajat al CNA, la baza învinuirii și a probelor acuzării nu au fost puse careva probe obținute în afara urmăririi penale sau obținute și prezentate doar de declarant; învinuitul singur a numit prețul și singur a explicat modalitatea de cheltuire a banilor prin împărțirea acestora persoanelor publice. Nu au fost create sau simulate careva condiții sau factori care l-ar fi determinat pe învinuit să comită o infracțiune, în momentul pornirii urmăririi penale învinuitul deja pretinse-se că poate influența persoanele publice, iar organul de urmărire penală doar a documentat cazul.

În contextul acestui argument al procurorului, urmează a se reitera că de fapt, norma legală, nu impune o obligațiune de fapt, ca declarantul să fie obligatoriu, angajat al Centrului Național Anticorupție, or, activitatea specială de investigație nu presupune nemijlocit includerea ofițerilor de investigații din rîndul celor specificate la art. 6 alin. (1) din Legea cu privire la activitatea specială de investigații, astfel că în vederea descoperirii infracțiunii de trafic de influență, declarantul, în acest caz, martorul, E. V., urma să acționeze doar în strictă coordonare a acțiunilor sale, cu colaboratorii Centrului Național Anticorupție.

Contrar însă acestor împrejurări, s-a constatat că de fapt, martorul, E. V., a acționat în acest caz, cu o tentă provocatoare, prin procurarea unui dictofon, înregistrarea unor discuții, iar la rîndul său, organul de urmărire penală, cu încălcarea vădită a rigorilor art. 94 alin (1), pct. 4), 6), 8), 9), 10), 11) Cod de procedură penală al RM, fiind efectuată în afara procesului penal, pînă la emiterea ordonanței de începere a urmăririi penale din data de 25 decembrie 2014, înregistrare care a fost efectuată de către o persoană care nu este în drept să efectueze acțiuni procesuale, nefiind posibilă verificarea autenticității înregistrării audio vizate, și cu atât mai mult nefiind cercetată în ședința de judecată, mai mult ca atât că martorul, E. V., a relatat într-un mod neclar, că nu-și aduce aminte dacă i s-a întors sau nu dictofonul, deși acesta nu a fost anexat la materialele cauzei penale și nu a fost recunoscut în calitate de corp delict.

Este neîntemeiat și argumentul procurorului precum că interceptarea comunicărilor fiind autorizată de judecătorul de instrucție ulterior legalizată nu a fost contestată la Curtea de Apel Chișinău și deci legalitatea obținerii acestora nu poate fi supusă cărorva dubii, or, neatacarea actului judecătoresc, nu denotă acordul și legalitatea acestuia, iar în al doilea rînd, faptul că această acțiune a fost autorizată de către judecătorul de instrucție, nu înseamnă și caracterul pertinent și concludent al acestei probe, de vreme ce judecătorul de instrucție a autorizat acțiunea dată, la etapa incipientă a urmăririi penale, în vederea cercetării și verificării actelor pretinse de către martorul, E. V..

În atare context, Colegiul Penal ajunge la ferma convingere că organul de urmărire penală nu a administrat suficiente probe ce să demonstreze incontestabil că în acțiunile lui C. S. F. , sunt prezente elementele constitutive ale faptei infracționale incriminate acestuia, or, învinuirea adusă este bazată doar pe presupuneri și dubii, care nu au fost înlăturate, fapt care face inadmisibilă adoptarea unei soluții de condamnare.

35. Astfel instanța de apel accentuează că potrivit principiilor de drept procesual penal, nimeni nu este obligat să-și dovedească nevinovăția, sarcina probațiunii revenind acuzării, iar situația de dubiu este interpretată în favoarea celui acuzat (*in dubio pro reo*). Regula *in dubio pro reo* constituie un complement al prezumției nevinovăției, un principiu instituțional, reflectând modul în care principiul aflării adevărului, consacrat în dreptul procesual penal, se regăsește în materia probațiunii.

36. De asemenea, articolul 6 din Convenția Europeană garantează dreptul la un proces echitabil pentru a decide asupra drepturilor și obligațiilor cu caracter civil sau a temeiniciei oricărei acuzații penale.

37. Astfel, prezumția nevinovăției și exigența ca organul de urmărire penală să suporte sarcina de a dovedi acuzațiile este menționată explicit în articolul 6 § 2 din Convenția Europeană și ține de noțiunea generală de proces echitabil în sensul articolului 6 § 1 (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Saunders v. Marea Britanie* din 17 decembrie 1996, § 68).

38. Mai mult, decât atât, în speță Colegiul Penal atestă că în baza principiului contradictorialității în procesul penal, principiu unanim recunoscut și susținut de jurisprudența CtEDO, sarcina probațiunii în ședințele de judecată în prima instanță și în instanța de apel îi revine acuzatorului de stat, fiindcă funcția acuzării este pusă pe seama procurorului. CtEDO, în hotărârea *Capean vs. Belgia* din XXXXXXXXXX, a constatat că, în domeniul penal, problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al articolului 6 §2 și e obligatoriu, inter alia, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării.

În această ordine de idei, instanța de apel reține că pe parcursul examinării prezentei cauze penale, partea acuzării nu a prezentat careva probe noi, admisibile, pertinente, concludente și utile care ar demonstra vinovăția inculpatului, și în acest, context, este de notat că în cauza *Mische contra României*, CtEDO a statuat că „Curtea observă mai întâi de toate că Înalta Curte de Casație și Justiție l-a audiat pe reclamant în persoană, dar că l-a condamnat fără a-i asculta și pe martorii audiați de jurisdicțiile care l-au achitat în prima instanță și în apel. În acest sens, Curtea reține că a constatat deja, în cauze similare, că rolul ÎCCJ nu este limitat doar la chestiuni de drept. Într-adevăr, procedura în fata instanței de recurs este o procedură completă care urmează aceleași reguli pe care le urmează instanța de fond și instanța de apel, iar ÎCCJ poate confirma achitarea pronunțată în prima instanță sau poate condamna, în urma unei evaluări corespunzătoare a nevinovăției sau vinovăției persoanei, prin administrarea de probe noi. În acest caz, ÎCCJ și-a exercitat a doua opțiune, dar fără a examina noi probe. Curtea notează că ÎCCJ a dat o nouă interpretare faptelor, apreciind că reclamantul a introdus pușca în România la o dată mult anterioară celei reținute de instanțele inferioare și, de aceea, a fost vinovat de comiterea unei infracțiuni. Prin urmare, ea a agravat situația, condamându-l la o pedeapsă cu închisoare. Mai mult decât atât, pentru a se putea pronunța astfel, Înalta Curte a procedat la o nouă interpretare a declarațiilor unor martori pe care ea nu i-a audiat. Astfel, a întors hotărârile instanțelor inferioare, care l-au achitat pe reclamant în special pe baza declarațiilor pe care acești martori le-au dat în fața lor în timpul audierilor. În condițiile în care aprecierea diferitelor probe a aparținut instanței de recurs, rămîne de reținut că reclamantul a fost condamnat pe baza aceluiași mărturii care le-au fost suficiente instanțelor inferioare pentru a se îndoi de acuzații și pentru a motiva achitarea sa. În aceste condiții, omisiunea Înaltei Curți de a-i asculta pe acești martori înainte de a pronunța condamnarea a redus în mod considerabil dreptul la apărare al reclamantului”.

Raportînd la situația de caz practica CEDO, Colegiul Penal ține să menționeze că în ședința instanței de apel acuzatorul de stat, de fapt a susținut toate probele administrate la etapa urmăririi penale și cercetării judecătorești, bazate de altfel pe dubii, fără însă a prezenta careva alte probe noi, declarații ale martorilor, înscrisuri, sau alte acte ce ar identifica și înlătura presupunerile și dubiile admise în cadrul acestei cauze penale și ar permite după caz modificarea concluziei de achitare și permiterea reaprecierii probatoriului, în vederea pronunțării unui act judecătoresc de condamnare.

39. În consecință, la cazul dedus judecății, prima instanță a conchis în mod just asupra necesității achitării lui C. S. F. , de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (2), lit. d) Cod penal al RM, nu și-a găsit confirmarea, pe motiv că în acțiunile acestuia, lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii date.

40. Totodată, instanța de apel va respinge ca fiind neavenite alegațiile apelanților, Procurorul în Procuratura Anticorupție, C. S. , precum că sentința primei instanțe nu este una motivată, legală și întemeiată, or, considerentele primei instanțe sînt motivate și argumentate din punct de vedere al temeiniciei și legalității, sub aspectul că fapta inculpatului nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii incriminate.

41. Față de lucrul judecat de primă instanță, se constată motivarea amplă și temeinică a sentinței pronunțate cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu faptele reținute în sarcina inculpatului, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

42. Pertinentă în acest sens este și jurisprudența CtEDO care a statuat că noțiunea de proces echitabil presupune că o instanță care și-a motivat hotărîrea, să fi analizat în mod real chestiunile esențiale care i-au fost supuse judecății. (Hotărârea CEDO privind cauza *Boldea împotriva României*, din 15 februarie 2007.

43. Din conținutul hotărîrii contestate se constată că exigențele art. 6 CEDO au fost respectate din motiv că prima instanță a dat o apreciere corectă probelor în cauză soluționînd toate problemele ce urmează a fi rezolvate la adoptarea sentinței de achitare, adoptînd o hotărîre conformă cerințelor legii.

Astfel, examinînd aspectele de fapt și de drept ale cauzei, conform cerințelor din art. 409 alin.(2) Cod de procedură penală al RM,

instanța apreciază ca nu există temei de a interveni în sentința.

Reieșind din circumstanțele indicate, Colegiul Penal în conformitate cu art. 415 alin. (1), pct. 1) lit. c) Cod de procedură penală al RM va respinge ca nefondate cererea de apel declarată la data de 19 iulie 2016, de către procurorul în Procuratura Anticorupție, C. S. , împotriva sentinței Judecătoriai XXX , mun. Chișinău din data de 08 iulie 2017, care este una legală și întemeiată, iar prin urmare careva temeiuri de casare a sentinței nu au fost reținute.

44. În conformitate cu art. 415 alin. (1), pct. 1), lit. c), art. 417 – art. 418 Cod de procedură penală al RM, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău,-

D E C I D E:

Se respinge ca nefondată cererea de apel înaintată de către Procurorul în Procuratura Anticorupție, C. S. , declarată la data de 19 iulie 2016, împotriva sentinței Judecătoriai XXX , mun. Chișinău, din data de 08 iulie 2016, cu menținerea hotărârii atacate fără modificări.

Decizia este susceptibilă de a fi pusă în executare din momentul adoptării, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție a RM în termen de 30 de zile de la pronunțarea deciziei motivate.

Decizia motivată pronunțată în ședință publică la 19 ianuarie 2018, orele 14:00.

Președintele ședinței, judecător:

Liubovi Brînza

Judecător :

Ion Bulhac

Judecător :

Alexandru Spoială